

The Nation udgiver artikel om VIPS-memorandum, der afslører Russia-gate

9. aug., 2017 – *The Nation*, USA's ældste avis og en af de mest læste blandt de liberale og progressive, har udgivet en fremragende rapport om *Veteran Intelligence Professionals for Sanity's* (VIPS) afsløring af svindlen med Russia-gate og vist, at der slet ikke fandt noget hack sted af DNC's computere, men derimod et inside læk til WikiLeaks. Artiklen vil blive ekstensivt cirkuleret til de liberale i Kongressen, der er medansvarlige for krisen, for de i Kongressen nyligt vedtagne sanktioner og for den overhængende fare for atomkrig.

Forfatteren Patrick Lawrence, en historiker og journalist, der personligt interviewede fire af hovedmedlemmerne af VIPS, gennemgår deres højtprofilerede CV'er og rapporterer ekstensivt om resultaterne af deres efterforskning.

Lawrence lægger ud med at advare om den dødsensfarlige krise, der er blevet skabt af russofobien og efterretningssvindlen. Dernæst gennemgår han tidligere efterretningssvindelnumre i USA's historie, der blev begået for at retfærdiggøre krige eller kup, såsom sænkningen af Maine og løgne omkring Mossadegh og Ho Chi Minh. Han tilføjer: »Det er en sær følelse at gennemleve en af disse episoder, især en, der er så stor som Russia-gate. Men dens plads øverst på listen af en lang række fortilfælde kan ikke længere bestrides.«

Han konkluderer: »Efterforskerne fortjener et svar, de forrådte professionelle, der dannede VIPS som reaktion på skandalen med masseødelæggelsesvåben i 2003, fortjener det, og det gør resten af os også. Prisen for falskhed har sjældent været så høj.«

Se: <https://www.thenation.com/article/a-new-report-raises-big->

Knus kuppet!

Leder fra LaRouche PAC, 10. august, 2017 – Det ville være en farlig farce at begrænse fokus til internationale brændpunkter. Det er USA, det handler om – og ikke andre ting. Pointen er, at I kan gøre det; I har magten til at organisere folk i denne situation og bringe det hele sammen til en forenet handling. I skal ikke sætte jer hen og vente. Vi må knuse dette problem nu, mens vi stadig har det. VIPS, *Veteran Intelligence Professionals for Sanity*, er ikke ukendt i Kongressen – hvilket gør det så meget desto mere grotesk, at Kongressen næsten enstemmigt vedtog disse uhørte, forfatningsstridige sanktioner. Man vrider armen om på dem! Det er, hvad der finder sted – Kongressen er rædselsslagen. Vi må få budskabet igennem! »Desværre har nogle af vore kongresmedlemmer mistet hukommelsen!« I kan ikke bare se til – I må sige, »Lige et øjeblik, kammerat! Vi, det amerikanske folk, er den myndighed, der må respekteres!«

Følg denne kurs. Lægt vægt på denne myndighed, der skal respekteres. Det er den eneste måde at gøre det på. Fremlæg støtten fra diverse steder i hele verden, få banket regeringen på plads, og lav en helvedes ballade med alle, der ignorerer dette. Bliv ved, for fuld fart! Tab det ikke af syne! Bliv ved, nu! Det er den eneste måde, dette problem kan løses på! Men I kan løse det, hvis I vil. Det er det eneste, I behøver gøre – så gør det! Det kan sænkes, hvis I gør det rigtigt. Vi må det sætte over et varmt blus – være sikre på, at vi gør det. Og det er den eneste måde, vi virkelig kan løse dette problem på.

Vi er nu ved at runde et vigtigt hjørne i kampagnen for at tvinge memorandaet af 24. juli frem, og ødelægge »Russia-gate« som et instrument for at omstøde valget, og Forfatningen. I dagens LPAC-briefing dækkede vi den udtømmende artikel i *The Nation* af den fremtrædende, prisvindende journalist, Patrick Lawrence (tidligere kendt som Patrick L. Smith). Inden for få timer blev dette fulgt op af en hel artikel af Stephen Cohen i samme avis, og som citerede VIPS og Lawrence og traf den konklusion, at »Russia-gate«-kuppet imod præsident Trump skaber den reelle trussel om atomkrig.

Her til morgen udgav *Bloomberg News* en omfattende og meget kompetent artikel af Leonid Bershidsky, »*Why Some U.S. Ex-Spies Don't Buy the Russia Story*«

<https://www.bloomberg.com/view/articles/2017-08-10/why-some-u-s-ex-spies-don-t-buy-the-russia-story>.

Bershidsky samler alle beviser og citater fra VIPS og deres kilder og siger det uden omsvøb til presse og regeringsinstitutioner: I kan ikke længere dysse dette ned! Alt må komme ud, nu!

Vi må nu presse fremad og gøre det til landets lov.

Foto: Præsidenterne Putin og Trump mødes på sidelinjen af G20 i Hamborg, 7. juli, 2017. (en.kremlin.ru)

VIPS-afsløring af svindel bag Russia-gate bryder ud i USA-

avis 'The Nation'

Leder fra LaRouche PAC, 9. august, 2017 – *The Nation*, USA's ældste avis og en af de mest læste publikationer blandt liberale og progressive, har udgivet en stærk og omfattende rapport om *Veteran Intelligence Professionals for Sanity's* (VIPS) afsløring af fupnummeret med Russia-gate, efter rapportens forfatter interviewede fire af VIPS' hovedmedlemmer om deres arbejde. Forfatteren, Patrick Lawrence, advarer om faren for krig, som er blevet skabt af det anti-russiske hysteri, der er baseret på løgne, og konkluderer: »Efterforskerne fortjener en respons, de forrådte professionelle, der dannede VIPS efter skandalen om masseødelæggelsesvåben, der udviklede sig i 2003, fortjener det, og det samme gør vi andre. Prisen for falskhed har sjældent været så høj.«

Den internationale LaRouche-bevægelse har påtaget sig ansvaret for at få VIPS-rapporten ud i verden, for at bryde igennem Kongressens afvisning af at efterforske det, og mediernes afvisning af at dække det. Samtidig med, at frivillige i LaRouche PAC, siden rapportens offentliggørelse i juli, har cirkuleret den i hele verden, har de også leveret rapporten til hvert eneste medlem af Husets og Senatets efterretnings- og retsudvalg. I dag leverer et andet team rapporten til Old Executive Office Building (regeringsbygning i Washington, hvor bl.a. flere præsidenter og vicepræsidenter har haft kontor) og Justitsministeriet.

Præsident Trump og udenrigsminister Tillerson har gjort det overvældende klart, at verdens to atomsupermagter må være venner, ikke fjender. Præsidenten har ligeledes direkte nævnt Kongressen som værende den ansvarlige part for den nuværende, farlige tilstand mellem disse to nationer i kølvandet på den forkastelige, næsten enstemmige vedtagelse i Kongressen for at gennemføre sanktioner mod Rusland, og endda mod vore allieredes foretagender, der gør forretninger med Rusland.

Kongressen må tvinges til at afslutte denne McCarthy-heksejagt og i stedet lancere en fuld efterforskning af krigspartiets løgne ved hjælp af beviserne i VIPS-rapporten.

Dette krigsparti er ligeledes engageret i det aktuelle, eskalerende hysteri omkring Nordkorea. Alt imens pressen er fuld af jamrende overskrifter, baseret på et fake »læk« i *Washington Post* fra en unavngiven efterretningskilde om, at Nordkorea skulle være i stand til, og rede til, at 'nuke' Guam eller endda San Francisco eller Washington (en løgn, der let kan afvises af enhver kompetent videnskabsmand eller efterretningsekspert), så fortalte talsperson for Sydkoreas præsidentielle kontor en ganske anden historie: »Jeg er ikke enig i den påstand, at Koreahalvøen skulle stå over for en umiddelbar krise«, sagde han. Han erkendte, at krisen var alvorlig, men tilføjede: »Vi arbejder på fundamentalt at løse det nordkoreanske atom- og missilspørgsmål snarest muligt, og vi arbejder med overbevisningen om, at muligheden herfor er meget høj.« USA's udenrigsminister Tillerson sagde til pressen: »Jeg mener ikke, der er nogen umiddelbar fare, efter min mening.«

Krigspartiet er fast besluttet på at drive præsident Trump ud i en krig med Rusland og Kina og forfærde den amerikanske befolkning i en sådan grad, at den vil støtte det, eller i det mindste gå med til det, som den gjorde i Irak, Libyen og Syrien. Problemet ligger i den psykologiske betingning af befolkningen hen over generationerne siden Franklin Roosevelts død, og især siden mordet på Jack Kennedy. Det er det britiske problem – at man accepterer imperium, geopolitik; at vi kun kan komme frem på bekostning af andre, at menneskeheden ikke er spor anderledes end de vilde dyrs hund-over-hund-verden. Denne britiske ideologi afviser den blotte eksistens af menneskehedens fælles mål generelt, af det, Xi Jinping kalder »win-win« som grundlaget for den Nye Silkevej. Den afviser ethvert menneskes potentiale for kreativitet, som er grundlaget for menneskeligt fremskridt – og som engang var det

almindelige element i den amerikanske ånd.

Dette kulturelle forfald blev lanceret efter mordet på JFK med den overlagte oversvømmelse af befolkningen med narko, med mere og mere degenereret støj, der gør det ud for musik, med 'grøn, anti-videnskabspropaganda og med udskiftning af frihed med utæmmede friheder. Nu oplever den amerikanske befolkning resultaterne: den historisk værste narkokrise, der berører hver eneste familie, mens vores industri er brudt sammen og byerne falder fra hinanden, som i Manhattan.

Disse ting kan ikke simpelt hen fikses. Det er systemet, det britiske system, der er mislykket og må erstattes med en ny anvendelse af det amerikanske system, som nu gennemføres under Kinas lederskab – den Nye Silkevej til fred gennem udvikling. Trump har forpligtet sig og nationen til dette nye paradigme, men må befris fra den »farvede revolution«, der føres imod ham af krigspartiet. VIPS-rapporten ødelægger hele rammen for krigspartiets forræderi imod Amerika og den menneskelige race. Cirkulér den overalt.

Tag den 'historiske udfordring' op

Leder fra LaRouche PAC, 8. august, 2017 – I dag svarede Lyndon LaRouche, efter en briefing om de seneste, dystre økonomiske overskrifter fra Tyskland, at det, vi ser, er et generelt »kollaps af den fysiske økonomi« i det transatlantiske område. Han talte om, hvad det betød mht. den politiske krise og understregede, at, selv om nogle mennesker har gode hensigter og kommer med specifikke forslag, så fungerer de ikke desto mindre i det samme, mislykkede system. LaRouche opsummerede:

USA's økonomi er ved at synke. Frankrig er i en tilstand, hvor det intet bidrager med. Tyskland er ikke meget bedre stillet. Og det bliver værre og værre. Hele paradigmet må udskiftes, og dét hurtigt.

Da det blev nævnt, at vi var heldige, at præsidenterne Xi Jinping og Vladimir Putin ikke er brushoveder, erklærede LaRouche sig enig heri, men understregede, at vores problem er, »andre ønsker ikke at gøre det, som det er deres job at gøre«. Dette er vores »historiske udfordring«.

Vores umiddelbare opgave, især i USA, er at mobilisere kræfterne til at besejre kup-operationen, den »farvede revolution«, som er lanceret mod præsident Donald Trump, selve nationen, og ligeledes mod Rusland. Det kommer fra London, Inc., med det formål at aflive potentialet for gode relationer mellem USA og Rusland, og mellem USA og Kina, og venligtsindede relationer generelt mellem øst og vest til fordel for udvikling og fred for alle berørte. Hvis dette onde slæng lykkes, betyder det ikke alene afsavn, men fuldt optrappet krig. De må stoppes.

Vi er oppe imod en »hade-storm«, er sådan, som en ledende tysk, politisk person udtrykker det. Partiformand for de Frie Demokrater, Christian Lindner, opfordrede i sidste uge simpelt hen til en »konstruktiv dialog« med Rusland og, i særdeleshed, til at sætte det varme spørgsmål om Krim i bero (»in provisium«) under disse konsultationer. I går fortalte Lindner så, at han er blevet angrebet af en »hade-storm« af fordømmelser for sine forslag, som kommer fra *Bildzeitung*, en stor, tysk avis, og fra andet hold. *Bild Zeitungs* overskrift var, »Lindners hygge-kurs over for Putin«.

USA's udenrigsminister Rex Tillerson kom ligeledes i går ud for en hade-storm af fordømmelse for den forbrydelse, man tillagde ham, ikke at aktivere en anti-russisk propagandaenhed i Udenrigsministeriet. Kongresmedlem Eliot Engel (D-NY) offentliggjorde et brev, han havde sendt til Tillerson den 4.

august, hvor han anklagede udenrigsministeren for ikke at handle »for at bekæmpe Ruslands og ISIS' propagandakampagner ... Det er ikke acceptabelt for kongresmedlemmerne, at informationskrig fra Ruslands og ISIS' side forbliver ubesvaret«. Engels brev blev sendt til Tillerson den 4. august, dagen før Tillerson mødtes med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov i Filippinerne, hvor de aftalte at fortsætte diplomatiske forhandlinger, uagtet uoverensstemmelser.

Disse to hysteriske hændelser, der er typiske for begivenheder, der nu er hverdagskost, er ikke en manifestation af fjendens styrke, men derimod af deres sindsforvirring. Som LaRouche PAC-rapporter fra vores organisering i hele USA viser, hvor som helst folk får grundlaget for at kende sandheden og hvad der kan gøres, så kommer deres humanitet frem. Senere på ugen vil LaRouche PAC udstede en ny appel om nødvendigheden af at handle nu.

Foto: Lyndon LaRouche, amerikansk statsmand, økonom og filosof; sammen med sin hustru, Helga Zepp-LaRouche, ophavsmand til 'Verdenslandbroen' – Den Nye Silkevej – som en politik for fred gennem udvikling, og som nu er officiel kinesisk politik i form af Kinas Ét Bælte, én Vej.

**Sanktioner mod Rusland:
Et kup mod USA's Forfatning
– Tyskland må forsvare sine**

interesser!

Af Helga Zepp-LaRouche

Tyskland må, ligesom alle andre berørte stater, sætte sig til modværge mod USA's fordring på amerikanske loves ekstraterritoriale gyldighed, hvilket strider mod Folkeretten. Det rette forum for dette ville være FN's Generalforsamling, som begynder i september, og som er den indlysende forsamling til at vinde gehør for Folkerettens gyldighed.

Men det allervigtigste er imidlertid at etablere en fuldstændig ny og højere politisk platform for relationer mellem nationer. Den nuværende kurs for sanktioner, modsanktioner, handelskrig, optrapning af geopolitiske provokationer, stedfortræderkrige – hvor skal det ende? I en stor atomkrig?

Hvis vi tyskere har lært noget som helst af de to verdenskrige i det 20. århundrede, så bør vi nu energisk gribe initiativet og ikke alene sætte en ny ruslandspolitik på dagsordenen, men også tage imod Kinas tilbud om et win-win-samarbejde omkring byggeriet af den Nye Silkevej og sammen med Rusland, Kina og andre nationer genopbygge Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien, der er blevet ødelagt af Blairs, Bush' og Obamas krige, og ligeledes udvikle Afrika.

Download (PDF, Unknown)

USA: Kongresmedlem kræver

'Sandhedsministerium' for krig med Rusland

8. august, 2017 – Kongresmedlem for New York, Eliot Engel (D), er i færd med at mobilisere for, at Kongressen skal følge op på sin forfatningsstridige anti-russiske lov fra slutningen af juli, der tilraner sig den udøvende grens ansvar for at udøve udenrigspolitik, ved at lovgive, at Udenrigsministeriet nu skal udføre anti-russiske, psykologiske operationer (PSYOPS) som i krigstid.

Denne trussel var indeholdt i et brev, der blev sendt til USA's udenrigsminister Rex Tillerson den 4. aug. og offentliggjort i pressen i går. Det kom som respons til *Politicos* rapport om, at Udenrigsministeriet holder \$60 millioner, der er øremærket til Udenrigsministeriets »Global Engagement Center«, tilbage, i stedet for at pumpe anti-russisk propaganda ud, som det, i de sidste dage af Obama-administrationen, blev bemyndiget til at gøre.

Idet han sidestiller Rusland med ISIS, raser Engel imod Trump-administrationens afvisning af at lancere krig mod Rusland. »Jeg er alvorligt bekymret over rapporter, der siger, De har besluttet ikke at anvende midler, som Kongressen har bevilget til at bekæmpe Ruslands og ISIS' propagandakampagner. De trusler, vi konfronteres med fra disse fjender, er klare ...

»Atter synes det, som om denne administration simpelt hen ikke fatter budskabet om Rusland, så lad mig sige det ligeud: Rusland er ikke Amerikas ven. Præsident Putin angreb amerikansk demokrati. Han ønsker at splintre vestlig enhed og underminere vore alliancer. Hans handlinger kræver en hård respons, og ikke den forkælelse, som præsident Trump synes fast besluttet på at give ham.«

Og så, truslen: »Vores tværpolitiske lovgivning, der blev

vedtaget med et overvældende flertal i Huset og Senatet, blev udformet til at beskytte USA mod Vladimir Putins aggression og straffe Moskva for at intervenere i amerikansk demokrati, invadere Ukraine og andre ondsindede handlinger ... Det er ikke acceptabelt for medlemmer af Kongressen, at informationskrig fra Ruslands og ISIS' side forbliver ubesvaret. At gøre ingenting er ikke en mulighed. Jeg opfordrer Dem indtrængende til at udarbejde en strategi og samarbejde med Kongressen om at implementere den omgående. I modsat fald vil Huset og Senatet finde lovgivningsmæssige alternativer til at dirigere administrationen til at behandle Ruslands og ISIS' trusler med den alvor, de fortjener.«

Det tværinstitutionelle Global Engagement Center blev oprettet efter en eksekutiv ordre fra præsident Obama i marts, 2016, og havde oprindeligt base i Pentagon med opgaven at koordinere »kommunikationsaktiviteter i hele regeringen, dirigeret mod udenlandsk publikum i udlandet, med det formål at modgå meddelelsesaktiviteten og mindske indflydelse fra internationale terroristorganisationer«, såsom ISIS. Før han forlod embedet, udvidede Obama i december 2016 centrets mission til specifikt at sigte på Rusland, Kina og Nordkorea for »statssponsoreret misinformationskampagner« gennem en bestemmelse i Budgetloven for det Nationale Forsvar (National Defense Authorization Act), der også lagde det tværinstitutionelle center under Udenrigsministeriet.

Amerikanere bør gøre sig fuldstændig klart, at det, udenrigsminister Tillerson her gå imod, er fremstødet for krig. Dette center, som den australske journalist John Pilger skrev den 5. august, er udformet til at være »et sandhedsministerium ... med den opgave at levere en officiel narrativ om kendsgerninger, der vil forberede os til den reelle mulighed af atomkrig«.

Sandhedsministeriet var mediehjernevaskcentret i Bertrand Russels ånd, i George Orwells dystopi *1984*, og hvis motto lød, »Krig er fred, frihed er slaveri, uvidenhed er styrke«.

Foto: En bronzestatue af George Orwell, den britiske forfatter af romanen '1984', (udgivet 1949), af den britiske skulptør Martin Jennings, blev indviet i december 2016 uden for BBC's hovedkvarter i London. Orwell-citatet på muren lyder, 'If liberty means anything at all, it means the right to tell people, what they do not want to hear'. (Hvis frihed betyder noget som helst, så betyder det retten til at fortælle folk det, de ikke ønsker at høre).

George Orwell arbejdede for BBC under Anden Verdenskrig, men opsagde sin stilling i 1943 med begrundelsen, at 'det ikke var umagen værd'.

USA's udenrigsminister Tillerson siger, politikken over for Rusland er for samarbejde om Syrien, Afghanistan og Ukraine

8. aug., 2017 – På sin pressekonference i Manila, blev USA's udenrigsminister Tillerson, på typisk 'fake-news' manér, spurgt: »Hvordan responderer De til kritikere, der siger, at De formilder russerne, og at, på trods af deres tidligere angreb og igangværende angreb på vestligt demokrati, så søger De samarbejde i stedet for at afskrække disse angreb?«

Tillerson eftersnakkede indledningsvis »russerne blandede sig i valget« og sagde, han drøftede det med udenrigsminister

Sergei Lavrov, men sagde så:

»Men når dette er sagt, så har vi også meget vigtige, nationale sikkerhedsinteresser i Mellemøsten, i Syrien. Vi har en vigtig, national sikkerhedsinteresse i Afghanistan og denne del af verden. Og vi har tungvejende behov for at begynde at adressere situationen i Ukraine. Russerne har antydnet, at de er villige til at begynde at forhandle med os om en vej frem mht. Ukraine. Som I ved, så har vi udnævnt en særlig repræsentant til forhandlinger med Rusland, men også koordinering med alle parterne således, at det er fuldt synligt for alle parter, at vi ikke forsøger at indgå en eller anden aftale på sidelinjen, der på nogen måde ekskluderer deres interesse.«

Foto: USA's udenrigsminister Rex Tillerson under ASEAN-topmødet i Manila, Filippinerne, søndag, 6. aug., 2017.

LPAC-interview med VIPS' Ray McGovern.

LPAC-video 28. juli 2017

Uddrag af Jason Ross' interview med Ray McGovern, medstifter af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS):

VIPS afsluttede deres memo med at spørge, hvem er Guccifer 2.0? De siger, »Vi bør måske spørge FBI«. Så jeg spurgte Ray McGovern, »Hvorfor bør vi måske spørge FBI?«

McGovern: Efter det blev afsløret, at DNC var blevet, om jeg så må sige, 'hacket', ville det, der normalt ville ske, med mindre jeg skulle tage meget fejl, være, at FBI ville blive

indbudt til at se på det og finde ud af, hvem, der gjorde det. Eller DNC ville sige, »Vil I ikke nok komme og se, hvem der gjorde dette?« Men ved I hvad? Ingen af dem syntes at være særligt interesserede i at se på det. Så, med al respekt – og vi skylder faktisk ikke meget respekt – James Comey er skyldig i embedsmisbrug, og ikke blot embedsmisbrug. Folk skriger, at dette er en krigshandling, og han læner sig tilbage og siger, »Jeg ønsker ikke at sende mine teknikere ind her?« Hvorfor? Ja, jeg kan fortælle jer, hvorfor. Det ser for mig ud, som om, at, når man er efterretningsanalytiker, så har man tendens til at forbinde punkter; det er, hvad vi kalder en analytiker af alle kilder. Man ser ikke kun på de tekniske detaljer, de kriminaltekniske data, vi nu har, men også på, hvad der sker udenfor; hvad man finder ud af gennem aviserne. Og derfra ved vi, at CIA, med hjælp fra NSA, havde udviklet – det tog dem 15 år – en utrolig evne.

Ross: Denne evne, McGovern henviser til, er det, WikiLeaks afslørede i marts, med Vault 7-programmet. Ét aspekt af dette program hed Marble Framework; noget, CIA udviklede, og som gjorde det muligt at sløre kilden til cyber-angreb. Med andre ord, så havde CIA brugt en enorm indsats – hr. McGovern skønner det til milliarder af dollars, der blev brugt – til at udvikle evnen til at udføre hack, og dernæst at kunne tilskrive dem til andre nationer, til andre aktører. Han siger, at dette Marble Framework gjorde det muligt for CIA med overlæg at plante falske beviser for russisk involvering. De havde tekst med kyrilliske bogstaver, der kunne indsættes; med andre ord, så var det muligt at få det til at se ud, som om angriberne kom fra Rusland. Spørgsmålet er så, er dette blevet efterforsket? Har Trump med sine efterretningstjenester diskuteret en efterforskning for at finde ud af, om denne type evner blev brugt? Hr. McGovern siger, at det er blevet afsløret, at de blev brugt i 2016. Var det dette, de blev brugt til? *Det* ville en efterforskning kunne vise.

Dette rejser også spørgsmålet: Hvorfor denne fjendtlighed imod

Rusland? Er dette en kynisk kampagneplan fra Demokraterne for at komme sig over et valg, som de tabte, og forsøge at afsætte Trump og forsøge at få magten i landet tilbage? Eller hvad andet er der i spil her? Hvorfor blev denne lov om sanktioner vedtaget så enstemmigt, med kun tre kongresmedlemmer (i Huset), der stemte imod, og kun to senatorer? Vi spurgte Ray McGovern, hvad han mente om dette:

McGovern: Det kommer mest fra Demokraterne, sært nok. Og det var oprindeligt, som jeg før forsøgte at forklare, et forsøg på at sværte russerne for at hjælpe Hillary til at blive valgt. Da hun så ikke blev valgt; »Hovsa! Vi kan stadig bruge dette her.« Hvordan kan vi bruge det? Til at vise, at Hillary ikke tabte valget; det kunne ikke skyldes, at hun ikke var en særlig god kandidat, eller at ingen stolede på hende. »Det er russerne!« Så nu tror de fleste amerikanere – ifølge opinionsundersøgelserne – at denne her fyr, Trump, som vi nu har som præsident, er der, fordi Vladimir Putin hjalp ham med at blive valgt. Det er dårligt! Det er virkelig dårligt.

Hvad er så målet nu? Jamen, målet er ikke alene at gøre Trump illegitim, men også at blive ved at fyre op under spændingerne med Rusland, så der ikke kan komme en reel detente; så vi kan sværte russerne og sige, »Se så dér!«

Ross: Det andet mål, eller den anden begivenhed, der forårsagede hele dette Ruslands-hysteri, var det, der skete i Ukraine; hvor et kup i 2014 væltede den valgte præsident af Ukraine og installerede en ny regering. USA's involvering i dette kup var helt åbenlys; det var klart som dagen. De af os, der så med, så på YouTube videoerne, der dækkede audio-optagelserne af amerikanske regeringsfolk, der planlagde, hvordan den nye, ukrainske regering skulle se ud. Victoria Nuland var involveret i at være med til at etablere en ny regering i Ukraine. Som resultat af hele denne udvikling kom Krims gentilslutning til Rusland. Dette er blevet brugt til at sige, »Vi får aldrig fred med Rusland, før Rusland giver Krim tilbage til Ukraine« – hvilket med sikkerhed aldrig vil ske –

»sanktionerne vil fortsætte. Rusland er alles fjende.«

Med dette in mente, at det var USA's indblanding i Ukraine, der skabte betingelserne for destabilisering i den østlige del af Ukraine, som sluttelig førte til Krims gentilslutning til Rusland, kan vi stille os selv spørgsmålet, »Hvad vej går dette, hvis denne udvikling ikke stoppes?« Her er, hvad hr. McGovern havde at sige om det:

McGovern: Læg alt dette sammen, og man får en syntetisk; en slags kunstig konstruktion af Vladimir Putin som selveste Djævelen. Hele pressen foretager denne 'meme' (indforstået information), og alle går med på det – især Demokraterne – og det er det mest besynderlige, jeg nogen sinde har set. Her har vi Donald Trump. Han vil gerne tale med Putin; og hvad sker der? De får en aftale om våbenstilstand (i Syrien). Det er ikke det hele, men en lille del af Syrien. Bliver det rapporteret i pressen? Nej, måske på en side inde i avisen.

Ross: De siger, det er at bøje sig for russerne.

McGovern: Så, hvis nogen af os har interesse i at stoppe blodbadet i Syrien, hvilket vi burde gøre; vi burde applaudere Trump for enhver anden indsats for at arbejde sammen med de andre styrker i spil. Ikke alene russerne, men også syrerne, tyrkerne og iranerne. Hvis vi ikke har et fælles mål imod ISIS, hvem har vi så et fælles mål imod?

Så al denne bagtalelse – og det, som nu bliver interessant; Trump besluttede i denne uge, at der ikke kommer mere støtte, ikke flere våben og penge til de såkaldte »moderate« oprørere. De oprørere, som USA har støttet i Syrien. Det er stort! Det er CIA's pose; det er milliarder af dollar, der er investeret i det. Hvad vil der ske? Jamen, Trump er nu gået op imod CIA i dette spørgsmål. Og jeg genkalder nu, at ingen har arbejdet i Washington længere end senator Chuck Schumer, højest-rangerende Demokrat i Senatet. Han gav et interview til Rachel Maddow –

Rachel Maddow: Han tager disse skud og modsætningsforhold –

Chuck Schumer: Jeps.

Maddow: – som håner efterretningstjenesterne.

Schumer: Lad mig fortælle dig, at, hvis man går op imod efterretningssamfundet, så har de hundrede og sytten måder, hvorpå de kan hævne sig på dig.

McGovern: Rachel Maddow siger, »Åh, vi skal pause.« (McGovern) Giv mig mikrofonen! Hvis det var dig, ville du så ikke sige, »Siger du, at USA's præsident bør frygte efterretningssamfundet?« Det er selvfølgelig, hvad han sagde. Hvorfor refererer jeg til dette? Juryen er ude. Han er gået lidt op imod dem. Om han gør det mht. det russiske hack, ved jeg ikke. Måske er [CIA-direktør Mike] Pompeo bange for at spørge disse fyre; eller bange for at spørge ... Men, hvis han er bange, vil han så følge sin forgængers eksempel? For, Obama var dødsens ræd for John Brennan; det er derfor, han forsvarede ham, da Brennan hackede ind i Senatets computere. Det er derfor, han forsøgte at forhindre offentliggørelsen af memoet fra Senatet om CIA-tortur; for det viste, at Brennan og de andre havde løjet gennem tænderne om effektiviteten af torturteknikker. Så Obama forsvarede i høj grad sig selv, eller forsvarede dem, for sluttelig at forsvare sig. Om Schumer har ret, får vi sandsynligvis at se, snarere før end siden.

Ross: Vi finder ud af det snarere før end siden, baseret på, hvordan præsidenten, og hvordan det amerikanske folk, responderer til dette pres. Prøv lige et minut at tænke: Hvad ville det betyde, hvis Trump blev smidt ud af embedet baseret på noget, vi ved er en fabrikering, en løgn, skabt af efterretningstjenesterne? En løgn, der siger, Vladimir Putin anbragte ham i embedet? Hvis USA's præsident kan fjernes fra embedet, baseret på nonsens, skabt af efterretningstjenesterne, har vi så en valgt regering i USA?

Jeg tror, det er det spørgsmål, som vi må rejse, som en hastesag, ved at få de eksplosive nyheder om dette memo ud, som kommer fra Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS).

Støt den kampberedte præsident til at vælge store projekter, og ikke krig

Leder fra LaRouche PAC, 7. august, 2017 – Så langt den mest betydningsfulde rapport om »Russia-gate«, angrebet på præsident Trump, som har kastet amerikanske politiske ledere ud i krigsmageri à la McCarthy-tiden, er rapporten fra 24. juli fra *Veteran Intelligence Professionals for Sanity* (VIPS). Rapporten er stadig udelukket af medierne på trods af, at denne gruppe af professionelle seniorefterretningsfolk har bevist, at Demokraternes Nationalkomites kommunikationer ikke blev hacket, men snarere lækket af en insider, og at »Russia-gate« bygger på svindel.

I dag fandt en repræsentant for *EIR*, der intervenerede i et panel af eksperter i en ledende Washington-tænketaank, der diskuterede russisk-amerikanske relationer og »russisk indblanding i vores valg«, at ingen af dem kendte til VIPS-rapporten, der beviste, at det, de diskuterede, var et fupnummer.

»Russia-gate« er et britisk fupnummer, som britisk efterretning initierede allerede, da Donald Trump kom frem som kandidat til præsidentposten i 2015. Formålet med dette

fupnummer var at fortsætte og intensivere Barack Obamas politik for militær konfrontation med Rusland og Kina – gennem en krigspræsident Hillary Clinton og, da dette mislykkedes, gennem at drive præsident Trump ud af embedet og oppiske et hysteri mod Rusland i Kongressen.

I sidste uge vedtog Kongressen med et overvældende flertal nye, alvorlige anti-russiske sanktioner, som på forfatningsstridig vis griber ud efter præsidentens beføjelser til at føre udenrigspolitik, og de blot fem senatorer og kongresmedlemmer, der stemte »nej«, har af denne grund været offer for ondsksfulde angreb fra medierne og deres kolleger.

Truslen om krig mellem atommagter er der, og britiske imperialister er glade for det. Læs denne uges *Economist*, talerør for City of London, og som udgiver en detaljeret »hypotetisk udredning« af en atomkrig over Nordkorea i 2019, hvor mange millioner dør, men hvor Europa ikke er involveret!

Under konstant angreb, og omringet af krigsscenarier, fortsætter præsident Trump stadig med at forfølge en politik for samarbejde med Rusland og Kina, for at gøre en ende på terrorisme og krige for regimeskifte, og endda for samarbejde om økonomisk fremskridt.

EIR og LaRouche PAC bakker op om præsidenten i dette, ved at gøre VIPS-afsløringen af »Russia-gate-fupnummeret« kendt i hver eneste politiske diskussion og alle valgkredsborgermøder, og ved at sprede ideen om LaRouches »Fire Love« for et reelt, økonomisk opsving, der begynder med genindførelse af Glass-Steagall og skabelse af en statslig kreditinstitution til infrastruktur og varefremstilling.

Kinas »Bælte & Vej Initiativ« er i færd med at blive til en sådan række af store infrastrukturprojekter i hele Eurasien og Afrika – med så meget produktiv kredit, som tilføres dem, fra Kina, Rusland og med konkurrence fra Japan, at der er alverdens plads for, at USA kan tilslutte sig og se sin egen,

økonomiske infrastruktur opbygget på ny i processen. Præsident Trump og hans kerneregeringsfolk kan tydeligvis ikke se, hvordan de skal gøre dette, især ikke med det konstante krigsangreb imod dem.

Amerikanerne må derfor mobilisere sammen med os for at besejre det uhyrlige svindelnummer med »Russia-gate« og give præsidentskabet en strategi for økonomisk genopbygning, der kan lykkes.

Foto: Præsident Donald J. Trump, 22. juli, 2017. (Official White House Photo by Andrea Hanks)

Lavrov siger, både Rusland og Kina kræver dobbelt indefrysning mod Korea

7. aug., 2017 – Efter sit møde, på sidelinjen af ASEAN-topmødet, med Kinas udenrigsminister Wang Yi, sagde den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, at Rusland og Kina er enige om holdningen med dobbelt indefrysning af Nordkoreas raket- og atomprøveaffyringer, og amerikansk-syd-koreanske militærøvelser, rapporterede TASS. »Som I ved, så er det Ruslands og Kinas fælles holdning«, sagde Lavrov. »Denne holdning er, som I ved, forsejlet i den fælles erklæring af 4. juli fra begge landes udenrigsministre og indebærer, at man går frem mod den politiske proces gennem det kinesiske initiativ om den dobbelte indefrysning: indefrysning af alle missilaffyringer og alle atomprøveaffyringer fra Nordkoreas side, og en samtidig indefrysning af storstilede militærøvelser fra USA's og Republikken Koreas side.«

For første gang responderede USA's Udenrigsministerium. Talsperson Susan Thornton sagde, at USA ikke anså den dobbelte indefrysning for at være fair, eftersom de amerikansk-sydkoreanske øvelser er »defensive«, og at det derfor ikke anså løsningen for at være »realistisk«.

»Megen opmærksomhed blev givet til situationen på den Koranske Halvø, inklusive i sammenhæng med en resolution i FN's Sikkerhedsråd, der bogstavelig talt blev vedtaget i nat, og som, sammen med nye og ret alvorlige forholdsregler for indvirkning på Pyongyang-lederskabet, med det formål at opnå opfyldelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution mht. Nordkoreas missil- og atomprogrammer, også indeholder FN's Sikkerhedsråds faste forpligtelse til at genoptage sekspartsforhandlinger om en søgen efter en politik afgørelse«, sagde Lavrov.

Foto: Nordkoreas interkontinentale ballistiske missil, Hwasong-14.

Manila-møde mellem Lavrov og Tillerson dækker spørgsmål inkl. INF

7. aug., 2017 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov og den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson, mødtes i går på sidelinjen af ASEAN-topmødet i Manila. Iflg. telegrammer fra TASS, drøftede de flere betydningsfulde spørgsmål.

Et spørgsmål var Ruslands vedtagelse af modsanktioner mod de nye, kongresforordnede sanktioner mod Rusland. Lavrov sagde: »Vi havde et langt møde med Rex Tillerson. Han ønskede først og fremmest, og lagde ud med dette, at kende detaljerne i de

beslutninger, vi var nødsaget til at træffe i respons til loven om anti-russiske sanktioner, der blev vedtaget i den amerikanske Kongres. Vi gav disse forklaringer. Sådanne handlinger [de amerikanske sanktioner], inkl. den ulovlige beslaglæggelse af vores diplomatiske ejendom siden december sidste år, kunne ikke forblive ubesvaret ... Samtidig er vi parat til at normalisere dialogen.«

Et vigtigt, nyt initiativ var etableringen af en dialog om spørgsmålet om traktaten om mellemdistanceraketter (INF). »Vi talte om behovet for at organisere en professionel, afpolitiseret og pragmatisk dialog om spørgsmålene om mellemdistancemissiler«, sagde Lavrov. »Det forekom mig, at vi fandt frem til en forståelse med den amerikanske udenrigsminister, og der vil blive givet instruktioner til vore eksperter.«

Udkast i Kongressen til en ny Lov om Nationalt Forsvarsbudget syntes at have til formål at tvinge Trump-administrationen til at krænke, eller opgive, INF ved at udvikle et nyt mellemdistance-ballistisk missil (IRBM), som krænker traktaten. Det er en handling, der på dramatisk vis ville øge den strategiske spænding med Rusland, og en handling, som Det hvide Hus er imod.

Lavrov bekræftede ligeledes, at »Kontakter om en afgørelse i Syrien mellem vore repræsentanter fortsætter, inklusive som del af aftaler, der er indgået af Rusland, USA og Jordan om etablering af den sydlige deeskaleringszone i Syrien. Vi forventer, at vore kontakter med USA om andre aspekter af en afgørelse i Syrien, både militært og politisk, vil fortsættes. Faktisk har de aldrig været afbrudt.«

Foto: USA's udenrigsminister Rex Tillerson og Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov under et møde på sidelinjen af ASEAN-topmødet for regional sikkerhed, i Manila, Filippinerne.

Rusland får måske hjælp fra Kina til at overvinde amerikanske sanktioner

6. aug., 2017 – I dag rapporterer Sputnik, at Igor Yushkov, der identificeres som en ledende ekspert i den Nationale Energisikkerhedsfond, sagde, at de nye, amerikanske sanktioner direkte truer primært to projekter: NordStream 2 og den anden gren af Turkish Stream.

Det er særdeles interessant, at de to hovedområder for Europas rolle i NordStream 2, der nu trues af sanktionerne – lånegarantier fra europæiske banker og lægning af undervands-gasledninger, som Rusland ikke har kapacitet til – potentielt kan imødekommes af Kina. Bemærk, at *Global Times* allerede har luftet ideen om, at Kina kunne udstrække en »bailout« til Rusland, for at hjælpe dem med at imødegå sanktionerne.

»I alt €9,5 mia. (\$11,2 mia.) er blevet annonceret til byggeriet af NordStream 2 under bankgarantier fra Gazproms vestlige partners side«, sagde Dmitry Marunich, med-formand for Energistrategifonden, til Sputnik.

»Med hensyn til energisektoren, så har kinesiske selskaber mange af de teknologier, som vestlige selskaber har«, sagde Yushkov til Sputnik. Dette skulle inkludere lægning af undervands-gasledninger.

Sputnik bemærker, at EU-kommissionspræsident Jean-Claude Juncker har sagt: »Vi er parat. Vi må forsvare vore økonomiske interesser, inklusive vis-a-vis USA, og det vil vi gøre.« Med hensyn til dette, sagde Yushkov: »Hvis EU vedtager en lov, der modgår de amerikanske sanktioner, ville dette udfordre

amerikanske loves globale gyldighed og således udgøre en udfordring af Washingtons rolle som global, politisk leder.«

RADIO SCHILLER 7. aug. 2017: Britisk hånd bag offensiv i USA for kup imod Trump og forfatningen og for krig imod Rusland

v/ formand Tom Gillesberg.

https://soundcloud.com/si_dk/britisk-hand-bag-offensiv-i-usa-for-kup-imod-trump-og-forfatningen-og-for-krig-imod-rusland

Krigsfeberen stiger – 'Først Rusland, og dernæst Kina'

Leder fra LaRouche PAC, 6. aug., 2017 – John Pilger, en voldsom kritiker af det angloamerikanske krigsparti, kom lørdag med en skarp advarsel om en fremstormende atomkrig. »Et kup mod manden i Det Hvide Hus er i gang«, skrev han på Truthdig. »Det skyldes ikke, at han er et afskyeligt menneske, men at han vedvarende har gjort det klart, at han ikke ønsker

krig med Rusland ... De har inddæmnet Rusland og Kina med missiler og et atomvåbenarsenal. De har brugt neonazister til at installere et ustabil, aggressivt regime i grænselandet til Rusland – den måde, hvorpå Hitler invaderede og forårsagede 27 millioner menneskers død ... først Rusland, og dernæst Kina.«

Dette kommer i kølvandet på den tilsvarende, skarpe advarsel fra Oliver Stone i fredags, hvor han påpegede det vanvid, som demonstreredes af den næsten enstemmige kongresvedtagelse af sanktioner mod Rusland (som Trump har erklæret forfatningsstridige og tilføjer, at han ikke vil håndhæve sådanne forfatningsstridige love). Stone konkluderede: »Nu forstår jeg, hvordan Første Verdenskrig begyndte.«

Begge disse mænd ringer med en nødvendig alarmklokke, men forstår ikke, hvad den nødvendige løsning er, som den formuleredes af Lyndon LaRouche den 31. juli:

»Det amerikanske folk må kræve, at det igangværende kup mod det amerikanske præsidentskab og selve nationen stoppes og dets gerningsmænd retsforfølges og fængsles. Det britiske system må opgives, og præsidenten må ikke spare nogen indsats for at redde dette lands befolkning, og resten af menneskeheden, fra yderligere britiskdirigeret forsagelse af deres liv. Opgiv briterne; red folket.«

Den britiskanstiftede Kolde Krig, der blev iværksat umiddelbart efter deres amerikanske nemesis Franklin Roosevelts død, er nu atter på plads, men nu i en verden, i hvilken enhver krig vil være af en termonuklear art og resultere i afslutning af civilisationen, som vi kender den, eller endda menneskehedens udslettelse. Ud over at fortælle Winston Churchill lige op i ansigtet, at USA ikke ville udkæmpe krigen for at redde Det britiske Imperium, indgik Roosevelt også et partnerskab med Rusland og Kina – præcis de nationer, som han vidste, var nødvendige og fyldestgørende for at besejre Det britiske Imperium og den nazistiske svøbe, det

havde frembragt. Hans utimelige død og det efterfølgende Harry Truman præsidentskab, fremskyndede Amerikas nedslagning af titusinder af uskyldige mennesker i en atomforbrænding (for præcis 72 år siden i dag i Hiroshima) samtidig med, at det også hjalp koloniherrerne tilbage i deres tidligere kolonier og således gennemtvang flere generationers anti-kolonikrige og endnu mange hundrede af tusinder af unødvendige dødsfald.

Det, vi i dag konfronteres med, er langt værre.

Det til trods for, at løsningerne ikke alene kendes – de er blevet promoveret af LaRouche i de seneste 50 år – men nu også er for hånden og gennemføres under Kinas og Ruslands lederskab i hele Eurasien, Afrika og Latinamerika, i form af Bælte & Vej Initiativet – den Nye Silkevej, der initieredes af Lyndon og Helga LaRouche efter Sovjetunionens sammenbrud, som et middel til at opnå fred gennem udvikling og afslutningen på krigsførelse som et middel til imperiemagt.

Trump holder stand. Han lagde korrekt skylden på Kongressen for de forværrede relationer mellem verdens to førende atommagter og meddelte, at han vil sende en repræsentant til at mødes med russerne mht. den betændte krise i Ukraine. I dag mødtes udenrigsminister Rex Tillerson i over en time med udenrigsminister Sergei Lavrov på sidelinjen af ASEAN-mødet i Manila, og samtidig demonstrerer fremskridtet i Syrien for verden, hvordan terrorisme kan besejres gennem et tæt, amerikansk-russisk samarbejde.

I mellemtiden demonstrerer Kina, hvordan udvikling kan transformere områder i verden, der i århundreder er blevet udplyndret og i øvrigt ignoreret af de vestlige magter. I denne weekend har de netop indgået kontrakt om at bygge et enormt vandkraftværk i Angola som en del af deres transformation af afrikansk infrastruktur, og de har annonceret investeringer i Haiti til mange milliarder dollar, og som vil omfatte elektricitet, jernbaner, boliger, markeder og endnu mere og skabe 20.000 jobs frem til årets afslutning.

Hvor ynkeligt gør det ikke Obamas udtryk for sympati for ofrene for jordskælvet, der ødelagde denne nation i 2010, alt imens han dårligt nok løftede en finger for at genopbygge noget som helst, for slet ikke at tale om at transformere landet til en moderne nation!

De ti sydøstasiatiske nationer og Kina indgik i dag aftale om en ramme for en Adfærdskodeks i det Sydkinesiske Hav og markerede således endnu et skridt hen imod fred og samarbejde i dette område af verden, nu, hvor Obamas indblanding i Filippinerne er blevet afsluttet med valget af Rodrigo Duterte, der er vært for ASEAN-møderne i Manila. Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi roste fremskridtet i området, som fortsat vil gå fremad, sagde han, hen imod et »omfattende strategisk partnerskab«, så længe »der ikke finder nogen alvorlig forstyrrelse sted fra udenforstående parters side«, og således åbenlyst refererede til Obama-årene.

Alt imens faren for krig har nået et kritisk punkt, så har en sådan fare også et enormt potentiale for, at det »nye paradigme« kan feje hen over Europa og USA. Europæerne er rasende over de sekundære sanktioner imod deres økonomier under loven om sanktioner mod Rusland, og mange ledende personer kræver nu en genoprettelse af relationer med Rusland og en afvisning af diktaterne, udstedt af USA's Kongres. Mens Trump og Tillerson er fortalere for fornuft mht. Rusland og Kina, så er delegationer fra industri og landbrug på besøg i Kina og ser hen til kinesiske handels- og infrastrukturinvesteringer til at være med til løfte landet ud af sine vanskeligheder.

Som LaRouche har fremført, så må Amerika tilslutte sig den Nye Silkevej. Tiden er inde.

Pilgers advarsel: Sanktioner mod Rusland er forberedelse til atomkrig, 'Hvis vi tillader det'

6. aug., 2017 – Den amerikanske journalist og dokumentarfilmskaber John Pilgers advarsel om »Invitation til atomkrig med Rusland«, som i går blev udgivet af Truthdig, er skarp, korrekt ubehagelig og en opfordring til at gå til modstand. Her følger et ekstensivt citat.

Efter netop at have læst Nevil Shutes efterkrigstidsroman, *On the Beach* (dansk titel På stranden) fra 1957, anbefaler han:

»Intet, jeg har læst om atomkrig, er så ubøjelet i sin advarsel. Ingen bog er mere indtrængende ... Jeg læste 'På Stranden' for første gang forleden dag og blev færdig med den, netop, som Kongressen vedtog en lov om at føre økonomisk krig mod Rusland, verdens næststørste, dødbringende atommagt. Denne vanvittige lov havde ingen berettigelse, bortset fra et løfte om udplyndring ...

Deres hovedmål synes at være krig – rigtig krig. Ingen så ekstrem lov kunne indikere noget andet. De synes at tørste efter det ...

Man udfører lobotomi, det hvide snit, på hver generation. Kendsgerninger fjernes. Historie bortskæres og erstattes med det, *Time* magasinet kalder 'en evig nutid'.

De, der kalder sig liberale eller tendentiøst 'venstrefløj', er ivrige deltagere i denne manipulation og dens hjernevask, som i dag vender tilbage til ét navn: Trump ...

Et kup mod manden i Det Hvide Hus er i gang. Dette skyldes

ikke, at han er et afskyeligt menneske, men at han vedvarende har gjort det klart, at han ikke ønsker krig med Rusland.

Dette glimt af fornuft, eller simpel pragmatisme, er en bandlysning af forvalterne af national sikkerhed, der vogter et system, baseret på krig, overvågning, våben og ekstrem kapitalisme. Martin Luther King kaldte dem 'de største leverandører af vold i verden i dag'.

De har inddæmmet Rusland og Kina med missiler og et atomvåbenarsenal. De har brugt neonazister til at installere et ustabil, aggressivt regime i grænselandet til Rusland – den måde, hvorpå Hitler invaderede og forårsagede 27 millioner menneskers død. Deres mål er at splitte den moderne Russiske Føderation ...

Det er en samtidig trussel. Først Rusland, og dernæst Kina. USA har netop gennemført en enorm militærøvelse sammen med Australien, kendt som Talisman Sabre. De øvede en blokade af Malaccastrædet og det Sydkinesiske Hav, gennem hvilket Kinas økonomiske livliner passerer ...

På toppunktet af den Kolde Krig, var det antikommunistiske hysteri i USA af en sådan grad, at amerikanske regeringsfolk, der var på officielle ærinder i Kina, blev anklaget for forræderi og fyret. I 1957 – det år, Shute skrev 'På stranden' – kunne ingen embedsmand i Udenrigsministeriet tale verdens mest befolkede lands sprog. Folk, der kunne tale mandarin, blev udrenset under et indskrænkende regime, der nu gentages i den netop vedtagne kongreslov, med Rusland som sit mål.

Loven var tværpolitisk. Der er ingen fundamental forskel på Demokrater og Republikanere. Termerne venstre og højre er meningsløse. De fleste af Amerikas moderne krige blev indledt, ikke af konservative, men af liberale Demokrater.

Da Obama forlod embedet, præsiderede han over rekordmange syv krige, inklusive Amerikas længste krig og en kampagne uden fortilfælde for udenretslige drab – mord – via droner.

Ifølge en undersøgelse af Rådet for Udenrigsrelationer kastede Obama, den modstræbende, liberale kriger, under sit embedes sidste år 26.171 bomber – tre bomber i timen, 24 timer om dagen. Efter at have aflagt løfte om at 'befri verden' for atomvåben, byggede modtager af Nobels Fredspris flere atomsprænghoveder end nogen anden præsident siden den Kolde Krig ...

En af Obamas sidste handlinger som præsident var at underskrive en lov, der bevilgede det rekordstore beløb af \$618 mia. til Pentagon ... Begravet i detaljerne var etableringen af et Center for Informationsanalyse og Respons. Dette er et sandhedsministerium. Det har til opgave at levere en officiel narrativ af kendsgerninger, der vil forberede os til den reelle mulighed af en atomkrig – hvis vi tillader det.«

**Zeus må ødelægges –
Prometheus sættes fri.
Uddrag af Dialog med
Manhattanprojektet,
5. aug., 2017:
»LaRouche: 'Faren er atomkrig
– aflys Det britiske**

Imperium; red folket'«

Lyndon LaRouche har understreget, at vi nu er ved et punkt, hvor denne sameksistens, denne symbiotiske relation, som man ser i den amerikansk-britiske »særlige relation«, må ødelægges. Menneskeheden må nå til et voksenstadium, hvor man ikke har denne imperiepolitik, der har ligeværdig status med menneskeheden. Zeus må ødelægges – Prometheus sættes fri.

Renée Sigerson (LaRouche-bevægelsen): I ånden af vor umistelige ret til stræben efter lykke, vil jeg blot tilføje et element til denne diskussion, og vi kan forhåbentlig diskutere dette mere fremover. Men det, jeg gerne vil bringe ind, er, at grunden til, at dette historiske øjeblik er så afgørende, er ikke, at der eksisterer atomvåben; men at atomvåben eksisterer, fordi Det britiske Imperium i løbet af det 20. århundrede, gennem folk som Bertrand Russell og H.G. Wells osv., indså, at, uden sådanne ødelæggende, verdensomspændende supervåben, ultimative masseødelæggelsesvåben, ville de (Det britiske Imperium) blive fjernet fra Jordens overflade; at menneskehedens udvikling var ved at nå et punkt, hvor deres pant var ved at udløbe.

Vi må konstant tale om dette, når vi mobiliserer folk til at gå med i organisationen, og i mine diskussioner med folk er mit mentale billede af Det britiske Imperium en brændende fakkel, hvor – til forskel fra Prometheus – ilden ikke organiseres for at hjælpe menneskehedens fremtid, men at de bliver brændt til sod. Det, de prøver at gøre, er at redde sig selv i tide, før det nye, økonomiske system, som Lyn har skabt, fjerner dem fra Jordens overflade.

Spørgsmålet om Lys personlige rolle i at bringe historien til et punkt, hvor de, bogstavelig talt, må ødelægge menneskeheden for at de selv ... I ved, digteren John Milton (1608-1674) sagde om dette, på tidspunktet for det fremvoksende, venetianske, britiske oligarki, han sagde, de ville »hellere herske i

helvede end tjene i himlen«. Og de er virkelig så sataniske. Opiatepidemien, som de har opfundet, som HSBC har opfundet i USA[1] – som vi advarede mod; vi skrev en bog om HSBC i 1979, og vi sagde til folk, hvis I slipper disse svin ind i landet, så har vi inden for én generation en opiatepidemi her i USA. Dette er de folk, der kørte Opiumskrigen mod Kina. Og vi havde desværre *fuldstændig ret i*, at det skete.

Det fantastiske ved Lyn er, at her stod han i Indien, i 1945-46, og han så alt dette! Og jeg er virkelig overbevist om – han har aldrig sagt det præcist – at det var grunden til, at han besluttede, han måtte blive økonom, for disse unge indere kom hen til ham og sagde, »amerikanske soldat, amerikanske soldat? Efter krigen, vil du så gå ud og skaffe os maskiner? Vil du hjælpe os til at blive industrialiseret? Vil du hjælp os med at afkaste dette åg?« Og han holdt sit løfte til dem om, at han ville hjælpe, men han gjorde det ved at hellige sig opdagelsen af et princip, som er, at roden til økonomisk udvikling faktisk er menneskelig kreativitet. Det er noget ikke-fysisk, som er menneskelig kreativitet, som er den faktiske årsag og rod til økonomisk udvikling.

Og det er spredningen af *denne idé* i verden, inkl. i det folkerige Kina i dag, som nu er i færd med at bringe Det britiske Imperium, og imperieideen om menneskehedens slaveri, til et punkt, hvor det afgår ved døden.

Så de har intet andet valg end at sprænge os alle sammen i stykker, eller også fortsætte med at drive sig selv bankerot og selv brænde, ligesom denne her bygning, som de nedbrændte i London (Grenfell Tower). I ved, den britiske befolkning har nået enden af sit reb: for, man har disse sociale boligbyggerier, som de beklædte med brandfarlig isolering, så hvis man stryger en tændstik det forkerte sted, brænder bygningen ned på 20 minutter, og 100 mennesker dør. I har sikkert hørt om dette; det er en metafor for, hvor sindssyge, de er! De er fuldstændig sindssyge! Og derfor er de så farlige, men også sårbare.

Og jeg mener, at den ånd, Patrick (en tidligere spørger) eksemplificerer, og som vi alle har i os, er, at vi vil opnå vores stræben efter lykke og bringe disse fyre til fald og blive dem kvit, rent faktisk blive dem kvit, og derfor diskuterer vi dem for at indgyde os selv selvtillid mht., at vi kan formidle dette til folk. Det var, hvad jeg ville sige.

Diane Sare (mødeleder): Virkelig godt. Vil du, Will (Wertz), sige noget som afslutning?

Will Wertz (redaktionen, EIR): Det vil jeg blot støtte. Pointen er, at Det britiske Imperiums eksistens ikke er noget, der bør accepteres som »sådan er tingene«. I så fald har vi det, der hedder et manikæisk (sort-hvidt) univers, hvor godt og ondt sameksisterer. Og der er i realiteten et problem, som udviklede sig efter renæssancen, og som er, at man fik udviklingen af nationalstaten; på den anden side, så fik nationalstaten ikke overherredømmet i hele verden, og imperiesystemet blev ved at eksistere. Lyndon LaRouche har understreget, at vi nu er ved et punkt, hvor denne sameksistens, denne symbiotiske relation, som man ser i den amerikansk-britiske »særlige relation«, må ødelægges. Menneskeheden må nå til et voksenstadium, hvor man ikke har denne imperiepolitik, der har ligeværdig status med menneskeheden. Zeus må ødelægges – Prometheus sættes fri.

*Hele videoen kan ses her:
<https://www.youtube.com/watch?v=GjttaTmlA9g>*

Foto: Relief i marmor af ukendt, italiensk kunstner, 3. årh. e. Kr.: Prometheus skaber mennesket under Athenes ledelse. Athene var i græsk mytologi gudinde for visdom. (Louvre-museet).

[1] Se *EIR*-artikel, februar 2015: Vil HSBC-skandalen sænke Wall Streets Obama-præsidentskab?
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=5202>

Det er et internationalt anliggende at stoppe kuppet imod Trump. LaRouche PAC Internationale Webcast, 4. august, 2017

Zepp-LaRouche: Jeg mener, at dette ikke blot er en vedtagelse i Senatet, eller i Kongressen; men dette handler om præsidenten i amerikansk historie lige fra USA's grundlæggelse. For det, som denne vedtagelse gør, er, at den fuldstændig omstøder den Amerikanske Forfatning, der giver præsidenten beføjelserne til at bestemme udenrigspolitik. I henhold til den aktuelle situation, efter at Kongressen (Repræsentanternes Hus) og Senatet med dette overvældende flertal vedtog at indføre sanktioner, så, hvis præsident Trump ønskede at omstøde dette, skulle han sende et brev til Kongressen; og Kongressen er forpligtet til at svare inden 30 dage for enten at godkende eller afvise det. Det betyder, at Kongressen kaprer beføjelsen til at bestemme politikken fra præsidenten. Jeg tror, det amerikanske folk hellere må se at vågne op til den kendsgerning, at det, der her bliver fjernet, er den Amerikanske Forfatning.

Download (PDF, Unknown)

Jason Ross: Godaften. Det er fredag, 4. august, 2017. Jeg er aftenens vært, og vi er meget glade for at have med os i studiet som vores særlige gæst, Helga Zepp-LaRouche via video

fra Tyskland. Godaften, Helga.

Helga Zepp-LaRouche: Godaften, hvordan går det?

Ross: Fint! Som en lille indledning til aftenens show, før vi hører fra Helga, så så vi i denne uge, at Donald Trump underskrev loven om sanktioner, der blev vedtaget af Huset og Senatet – HR 3364 – der indfører sanktioner mod Iran, Nordkorea og Rusland. En del af loven hævder som selvfølgelig, at Rusland blandede sig i det amerikanske valg; en del af loven siger, at USA aldrig vil anerkende Krim som en del af Rusland; og loven binder præsidentens hænder på mange måder mht. sanktioner mod Rusland og mange diplomatiske prioriteringer, diplomatiske krav, der er vedtaget af Huset og Senatet snarere end gennem den udøvende gren (præsidenten). Donald Trump underskrev i denne uge loven og udstedte en erklæring i forbindelse med underskrivelsen, mht. de dele af loven, han finder forfatningsstridige. I går tweetede Trump, at »Vores relation med Rusland er på det laveste og farligste punkt nogensinde. Et meget farligt lavpunkt. Det kan I takke Kongressen for«, siger han.

Rusland responderede ved at kræve udvisning af et vist antal amerikanske diplomater ned til samme niveau som russiske diplomater i USA; noget lignende det, præsident Obama gjorde med russiske diplomater og russisk diplomatejendom, osv. Det betyder overordnet set, at det virkelig øger presset på de amerikansk-russiske relationer og gør det meget vanskeligt for Trump at gennemføre ét af sine kampagneløfter, som var en potentiel opnåelse af detente med Rusland. Med hans berømte ord, »Det er ikke dårligt at komme godt ud af det med Rusland; det er en god ting.«

Jeg vil gerne have Helga på nu for at tale om vores syn på dette. Jeg ved, din mand, Lyndon LaRouche, har sagt, at, hvis dette kup mod Trump lykkes, så vil det virkelig lægge truslen om atomkrig op på bordet. Hvad er din mening om situationen?

Zepp-LaRouche: Jeg mener, at dette ikke blot er en vedtagelse i Senatet, eller i Kongressen; men dette handler om præsidenten i amerikansk historie lige fra USA's grundlæggelse. For det, som denne vedtagelse gør, er, at den fuldstændig omstøder den Amerikanske Forfatning, der giver præsidenten beføjelserne til at bestemme udenrigspolitik. I henhold til den aktuelle situation, efter at Kongressen (Repræsentanternes Hus) og Senatet med dette overvældende flertal vedtog at indføre sanktioner, så, hvis præsident Trump ønskede at omstøde dette, skulle han sende et brev til Kongressen; og Kongressen er forpligtet til at svare inden 30 dage for enten at godkende eller afvise det. Det betyder, at Kongressen kaprer beføjelsen til at bestemme politikken fra præsidenten. Jeg tror, det amerikanske folk hellere må se at vågne op til den kendsgerning, at det, der her bliver fjernet, er den Amerikanske Forfatning. Jeg vil tro, at alle amerikanske patrioter, der elsker Amerika – og jeg ved, at det amerikanske folk generelt er meget patriotisk – de må forstå dette moment. For, dette kan ikke være tilfældet, og forblive ignoreret. Dette har så mange implikationer.

Min mand, Lyndon LaRouche, sagde, at, hvis dette består, er vi tilbage til en umiddelbart overhængende konfrontation med Rusland – og også Kina – som vi var under Obama-administrationen og de neokonservatives kontrol; som har kontrolleret USA's politik under to embedsperioder under George W. Bush, og to perioder under Obama. Det var disse neokonservative, der var fuldstændig oprørt over, at en systemisk 'outsider', eller en person, der ikke tilhørte systemet – som Donald Trump – vandt valget. Jeg husker klart, at, den 21. januar, havde den britiske avis *The Spectator* allerede en overskrift, der lød, at det blot var et spørgsmål om tid, før man ville få Trump ud af embedet gennem impeachment (rigsretssag), gennem et kup, eller gennem politisk mord! Processen frem mod impeachment er helt i gang, som I ved. Det er netop blevet offentliggjort, at Robert Mueller, den særlige rådgiver, allerede har en 'grand jury'

(juridisk enhed, der kan undersøge og afgøre, om der er belæg for at anlægge en strafferetssag, -red.), der angiveligt skulle være hemmelig; men der har igen været et læk til *The Guardian* og andre medier. Så formålet med dette er tydeligvis at fremme en eller anden historie, der viser bånd fra Trump eller hans team til Rusland.

Lad mig understrege dette helt klart. Sandheden om dette her skal ud. Det er rent historisk af den allerstørste betydning, at VIPS-organisationen – *Veteran Intelligence Professionals for Sanity* – tidligere højtplacerede efterretningsfolk fra diverse amerikanske efterretningsorganisationer, for omkring en uge siden sendte et memorandum til præsident Trump; hvori de fastslog, baseret på deres indiskutable ekspertise og kriminaltekniske beviser, at der ikke fandt nogen russisk hacking sted. I stedet var der tale om et insider-læk; der var nogen, der simpelt hen downloadede data fra DNC-computerne, og som dernæst maskerede det hele, som om det var blevet udført af russerne. At efterforske dette og diskutere disse resultater fra VIPS-memoet, er den vigtigste måde, hvorpå dette kup kan køres af sporet. Heldigvis har ét af de kongresmedlemmer, der var modig nok til at stemme imod denne uhyrlighed – Dana Rohrabacher – allerede kommenteret VIPS-memoet. Jeg mener, at vi må mobilisere den amerikanske befolkning til at kræve, at Kongressen indbyder VIPS-repræsentanterne til at aflægge forklaring, til at fremlægge deres beviser, og ligeledes bestræbelserne fra sådanne personer som kongresmedlem Nunes, der efterforsker, hvem det var, der afslørede dette, hvem, der lakkede. Og ligeledes senator Grassleys bestræbelser for at gøre det samme; det må støttes. Derudover mener jeg generelt, at denne Kongres fuldstændig har bragt sig selv i miskredit. Kongressens anerkendelses-rate er lige nu, iflg. de seneste opinionsmålinger, kun 10 %; det er ligeledes et historisk lavpunkt, mener jeg.

Men jeg mener, det nu afhænger af det amerikanske folk; og man

bør finde alle mulige organisationer og institutioner, der repræsenterer folket, og som støtter præsident Trump. Retfærdigheden må ske fyldest; de, der lakkede, må gøres til genstand for efterforskning; og sandheden må genoprettes. Dette er af den største, strategiske betydning. Dette er ikke blot en intern, amerikansk affære; jeg mener, at russernes karakteristisk, at dette er en intern kamp, ikke er korrekt. Jeg mener, at dette er noget langt mere dystert. Den tidligere våbeninspektør i Irak, Scott Ritter, som var våbeninspektør under Irakkrigen, kom med en dybtgående karakteristisk. Han sagde, den kendsgerning, at der var denne totale enstemmighed i de amerikanske medier, FBI, andre amerikanske efterretningstjenester og næsten enstemmighed i begge Kongreshuse; hvordan får man en sådan fuldstændig – i Tyskland ville man sige »Gleichschaltung«, ensretning – hvordan får man et sådant enstemmigt kor? Scott Ritter peger på spørgsmålet om, at dette peger på en langt mere generel sammensværgelse, der finder sted i det amerikanske samfund. Jeg ved, at folk normalt bliver meget enerverede, når man nævner ordet »sammensværgelse«, men jeg mener ikke, der findes andre ord, der kan karakterisere det, der foregår. Man har det, folk nu om dage kalder »deep state«, og som forsøger at omstøde valget af en amerikansk præsident; og så har man briternes rolle i alt dette her. Jeg mener, at der er en indsats fra Det britiske Imperiums side, efter en genetablering af kontrollen over amerikanske institutioner, for at gå tilbage til det, vi engang havde med de neokonservative i 1992 – Wolfowitz-doktrinen; og som var ideen om, at USA aldrig skulle give noget andet land eller nogen anden gruppe af lande lov til at overgå USA's militærpolitiske eller militære magt. Det var et kup, udført af de neokonservative efter Sovjetunionens kollaps, og de gik frem for at forsøge at etablere en unipolær verden. Jeg mener, at dette præcist kommer til udtryk i det, Kongressen gjorde med disse sanktioner, og det betyder gennem implikation, at gå tilbage til konfrontationen med Rusland, og selvfølgelig en genoptagelse af spændingen i relationerne med Kina.

Dette er en krigssti. Dette har utrolige implikationer. Jeg vil blot nævne et par stykker af dem. For det første, så reagerede premierminister Medvedev meget skarpere end præsident Putin. Han sagde, at dette afslutter håbet om en forbedring mellem USA og Rusland. Så var der diverse kommentarer i kinesiske publikationer, der tilbød at hjælpe Rusland mod virkningerne af sanktionerne; og som ligeledes sagde, at dette blot vil betyde en meget tættere forhold mellem Rusland og Kina, og sammen har vi en afskrækkelse imod USA. Det var ikke det, kineserne ønskede; de har tilbudt USA at samarbejde omkring Bælte & Vej Initiativet; men det er, hvad det fører til.

Lad mig blot påpege to yderligere sidevirkninger af dette. Det er relationen med Europa, for sanktionerne har som deres primære mål leveringen af russisk naturgas og ideen om at bygge endnu en gasledning – Northstream II; som Tyskland har brug for, fordi olieforsyningerne fra Mellemøsten er meget lunefulde pga. den ustabile situation dér. Oliereserverne i Nordsøen er ved at være udtømt. Sanktionerne ville selvfølgelig, fordi USA fremfører, at de har ekstraterritorial bemyndigelse, ramme alle de firmaer, der producerer materialer og byggetjenester til projekter med russerne. Dette er fuldstændig umuligt. Det ville f.eks. også ramme europæiske investorer i USA, hvis de gør forretninger med Rusland; de kunne blive eksproprieret i USA, eller deres kapital indefrosset, og sådanne ting. Dette skaber ødelæggelse. Den Europæiske Union og den tyske regering har allerede sagt, at de vil overveje modforholdsregler; at dette kunne føre til en handelskrig. Forbløffende nok har en talsmand for en førende tænketank, der står den tyske regering nær, netop sagt, at dette vil give bagslag, for, hvorfor skulle lande, der rammes af sanktionerne, være med til at gennemføre dem? Så han forudsiger, at der kommer en boomerang-effekt for amerikanerne; men det er selvfølgelig en effekt, der er meget farlig. Forskellige tyske industrisammenslutninger er ligeledes kommet frem og har sagt, at dette er fuldstændig

uacceptabelt.

På et mere fundamentalt plan bringer dette hele spørgsmålet om international lov (folkeretten) frem. Hvorfor tror USA, at deres amerikanske lov kan træde i kraft i hele verden? Dette er en krænkelse af international lov, og dette er derfor en krise uden fortilfælde. Den har, som jeg sagde, implikationer for den Amerikanske Forfatning, for international lov, for relationerne med Rusland og Kina; den kan, for første gang, bryde alliancen med Europa. Så jeg tror, folk virkelig forstår, at dette må omstødes.

Ross: Fantastisk! Dette sætter virkelig scenen. Kan jeg bede dig om at forklare et bestemt punkt? Du kom med ideen om, at folk har en »deep state« (omtr. 'staten i staten', -red.), der kører USA. Hvor det altså ikke kun drejer sig om denne enkelte lov, men, at der igennem længere tid har været en voksende magt fra visse agents side internt i USA. Lad mig stille dig et spørgsmål om måder, hvorpå folk fortolker disse ting. En måde er, at der simpelt hen er en koldkrigsmentalitet, der ikke er blevet overvundet; folk lever i fortiden og ser stadig Rusland som en trussel, hvor de i tankerne sammenligner Rusland med Sovjetunionen. En anden måde er ideen om »deep state«; at efterretningstjenesterne har udviklet et slags begær efter magt for sig selv. Tag f.eks. eksemplet med J. Edgar Hoover; og at disse tjenester ønsker at køre USA af en særlig grund. Du rejste et spørgsmål, som de fleste kommentatorer ikke rejser, og som er briterne; eller, at der er noget uden for amerikansk indenrigspolitik, der udformer denne opposition til samarbejde med Rusland. Og, med dine mange rejser til Kina og med dit arbejde med Verdenslandbroen – Bælte & Vej Initiativet – har du en meget dyb forståelse af et andet paradigme, der i stigende grad slår rod i verden.

Kunne du sige mere til vore lyttere om, hvad du ser som manglerne i ideen om »deep state« eller den Kolde Krig? Med andre ord, hvad er det, der virkelig promoverer denne opposition til samarbejde med Rusland? Hvad kan vi gøre ved

det?

Zepp-LaRouche: Jeg mener, det er en reminiscens af geopolitik, og geopolitik er den idé, at man har en gruppe nationer eller en nation, der har en fundamental interesse imod en anden nation eller en anden gruppe nationer; og, om nødvendigt, så kan man kæmpe for dette i krige. Det var denne tankegang, der førte til to verdenskrige i det 20. århundrede, og det er indlysende, at, hvis vi ikke overvinder dette i atomvåbenalderen, så taler vi om faren for den menneskelige arts udslettelse, hvis det kommer til krig. Vi er meget nærmere ved dette, end de fleste mennesker bryder sig om at tænke på. Da Sovjetunionen gik i opløsning mellem 1989 og 1991, opstod der muligheden for at få en varig fredsorden. Kommunismen var blevet besejret, og vi foreslog på dette tidspunkt den Eurasiske Landbro; allerede dengang kaldte vi det, den Nye Silkevej. Det var ideen om at etablere et nyt paradigme med samarbejde i alle deltagende landes interesse. Det ville have været en politik, der i høj grad ville have ændret historiens kurs, men, på det tidspunkt havde man Margaret Thatcher, man havde Bush senior, man havde Mitterand; og de besluttede, at, for at forhindre Rusland i nogensinde igen at rejse sig, fra at reducere Sovjetunionen, der var en supermagt, og til at blive et Rusland, der blot skulle være et tredjeverdensland, der producerede råmaterialer. De besluttede, at, i stedet for at få en fredsorden, så lad os satse på den gamle, angloamerikanske politik med at styre verden som et imperium; og lad os gennemtvinge en unipolær verden. Det var politikken i 1990'erne og begyndelsen af 2000'erne; dette var ideen om regimeskifte, dette var ideen om 'farvede revolutioner'. Dette har ligget til grund for krigen, der byggede på løgne, i Afghanistan, Irak, mordet på Gaddafi; disse politikker har ødelagt Mellemøsten. De har været årsag til flygtningekrisen; de har næsten udløst et sammenbrud af den Europæiske Union, for der er ikke tale om nogen Union, som det blev klart under flygtningekrisens forløb.

Denne politik står nu for at eksplodere. Alan Greenspan, af alle personer – den person, der igen og igen advarede mod overstrømmende irrationalitet – er netop trådt frem og har sagt, at der er en ny nedsmeltning af en gældsboble på vej, og at dette vil udløse et krak på aktiemarkedet. Dette imperium er i færd med at kollapse, og jeg mener, det er grunden til, der hersker en sådan desperation for at forhindre Kinas fremvækst; selv om Kina har tilbudt en totalt anden model, der ikke bygger på geopolitik, men derimod bygger på »win-win«-samarbejde; og hvori alle nationer, der samarbejder i Bælte & Vej Initiativet, ville få gavn af det.

Jeg mener, at det, som virkelig står på spil her, er: Går vi tilbage til Det britiske Imperium? Og folk, der kender amerikansk historie, ved meget vel, at Det britiske Imperium aldrig har opgivet ideen om at generobre USA. Kong George III mistede forstanden på tidspunktet for den Amerikanske Revolution, og de forsøgte at vinde Amerika tilbage; først i Krigen i 1812, og dernæst i Borgerkrigen, hvor Det britiske Imperium var allieret med Konføderationen (Sydstats-udbryderstaterne). De finansierede Konføderationen gennem Østkystbankerne. Efter dette indså de, at dette ikke kunne gøres militært, så dernæst forsøgte briterne at underminere det amerikanske *establishment* og overbevise dem om at styre verden som et imperium, der byggede på den angloamerikanske, særlige relation.

Ser man på hele operationen imod Trump, som i realiteten begyndte længe før Trump vandt valget; det var britisk efterretning, der initierede dossiererne, som fabrikerede efterretninger. Men, de blev så selvfølgelig hjulpet af amerikanske efterretningstjenester, hvor strukturen fra Obama-perioden stadig eksisterede. Så man har virkelig – »deep state« er for kort en formulering, for det inkluderer ikke den kendsgerning, at dette er et britisk kup. Det aftalte spil er ikke med Rusland; det aftalte spil er med Det britiske Imperium. Amerikanere må forstå, at hele deres revolution står

på spil; Forfatningen – der stadig, med hensyn til forfatninger, er et af de mest fantastiske dokumenter i verden – den er totalt i fare. Det er allerede blevet overtaget, og dét må det amerikanske folk omstøde.

Ross: Stærke ord. Mange tak. Jeg tror, vores mission står temmelig klart på dette tidspunkt. Vi ser nogle muligheder for, hvad der kan ske, hvis vi skaffer os af med denne mentalitet om global konflikt. Blot et enkelt eksempel ville være, at præsident Trump stoppede Obama-programmet for at bevæbne de såkaldte syriske »oprørsgrupper«. Alene en sådan handling ville være en ændring af den retning, vi har gået i det seneste halvandet årti med de krige for regimeskifte, vi har haft. At sige, det gør vi ikke mere. Vi siger, OK, der kunne blive ting, som hvis vi opgiver dette fremstød for konflikt.

Jeg vil gerne afslutte vores show med nogle ideer til, hvad folk kan gøre, og nogle rapporter om, hvad folk har gjort. Én ting er dette VIPS-memo, som vi har diskuteret og dækket meget på vores webside. Der har været meget aktivitet i landet; vi kan vise jer nogle billeder herfra om et øjeblik, af den form for aktiviteter, vi har været engageret i – stævner på gaden her i New York City. Her er ét til. Det er meget vigtigt, at denne historie kommer ud, for det er absolut eksplosivt; og det virker, det kommer ud. Det er et spørgsmål, som, som vi nævnte, kongresmedlem Rohrbacher har rejst; dette er noget, som bliver rejst af mange af de nye, alternative kilder. Oliver Stone har for nylig igen rejst spørgsmålet, og folk i hele landet rejser det på steder som under møder, der afholdes af kongresmedlemmer. For eksempel havde Ted Lew for nylig et borgermøde i sit valgdistrikt, og han blev af en LaRouche PAC-aktivist spurgt, »Hej, hvis DNC-computerne blev hacket, hvorfor har FBI så aldrig efterforsket dem?« Bare pil denne historie fra hinanden. Der er kommet breve i et pænt antal til avisredaktioner, og som bliver publiceret i aviser i hele landet. Der har været folk, der har indsat annoncer i de

lokale aviser, og som siger, at I skal kende til denne historie om, at den russiske hacking var et inside job. Læs VIPS-memoet; gå ind på LaRouche PAC websiden.

Vi har en tilhænger, der har holdt gårdudsalg for at rejse midler til LaRouche PAC. Vi har folk, der afholder stævner i deres hjemby. Et eksempel fra Connecticut, hvor en LaRouche-tilhænger sagde, »Jeg laver et stævne foran mit rådhus«. Det gjorde han, og vi havde et succesfuldt stævne dér, som blev dækket af lokalaviserne og det hele. Byråd, radiointerviews. Der foregår en masse aktivitet. Vi var f.eks. uden for Chuck Schumers kontor i New York; vi spurgte folk, hvor de syntes, vi skulle 'smide' (chuck) Schumer hen, hvilket ville være en vidunderlig idé. Der er rigtig meget at gøre. Ordet om dette må absolut spredes i sammenhæng med, hvad alternativet kunne blive.

Jeg vil gerne takke Helga Zepp-LaRouche for at være med os her i dag. Jeg vil gerne spørge dig, om du har yderligere kommentarer som afslutning af showet?

Zepp-LaRouche: Jeg mener, at dette er et af de historiske øjeblikke, hvor det er det enkelte individ, der tæller. Jeg ved, mange mennesker er blevet deprimeret, fordi de ikke tror, man kan gøre noget alligevel; men jeg mener, at vi er lige så tæt på Tredje Verdenskrig lige nu, som vi er på et fuldstændig nyt paradigme. Forestil jer blot en fremtid, hvor Amerika igen vil være venner med andre lande. De fleste folk kan godt lide amerikanere; de kan ikke lide det aktuelle kup, og de kan ikke lide de britiske politikker, der er kommet fra den amerikanske regering i de seneste 16 år. Men, det amerikanske folk har givet udtryk for noget meget vigtigt med valget af præsident Trump. Hvis det amerikanske folk omgående ville gribe muligheden for at støtte denne præsident – Trump har indledt en forbedring af relationen med Xi Jinping; han har fundet et godt samtaleniveau med Putin på G20 i Hamborg. Kina har tilbudt at hjælpe med ved genopbygningen af USA's infrastruktur og indbudt USA til at tilslutte sig Bælte & Vej

Initiativet i hele verden. Hvorfor kan USA, Rusland og Kina, som de tre, mest betydningsfulde nationer, ikke arbejde sammen? Hvis dette kan opnås, kan I så forestille jer, at vi kan få en tryk fred i verden? At vi kan arbejde sammen om at fjerne fattigdom, ikke alene i USA, men overalt? Jeg mener, at dette er de spørgsmål, vi bør tale om, og jeg er enormt overbevist om, at der er noget meget godt i det amerikanske folk, der vil sejre.

Ross: Vidunderligt! Godt. Mange tak. Tak til alle for at være med os i dag. Vi beder om, at I bliver medlem af LaRouche PAC; at I følger denne YouTube-kanal og sørger for at modtage besked om alle vore videoer, alt det, vi udgiver. Og det materiale, vi har diskuteret – VIPS-memoet fra *Veteran Intelligence Professionals for Sanity*, og videoerne, vi har fremstillet om spørgsmålet – kan ses på din YouTube-kanal. I finder mere i videobeskrivelsen, og vi har her et link til en af disse videoer til jer. (dansk: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=20816>)

Tak for at se med; lad os se at komme i gang!

Svar mig på én ting: Har du modet til at stoppe en atomkrig?

Leder fra LaRouche PAC, 3. august 2017 – Vanviddet i det overvældende flertal i den amerikanske Kongres – Huset og Senatet – med hvilket deres blodtørstige lov om sanktioner blev vedtaget i sidste uge, var en markant demonstration af den sandhed, Lyndon LaRouche har fremført i månedsvis: at, hvis det britiskorkestrerede kup imod præsident Trump lykkes,

vil det anbringe os lige midt i en atomkrig. »Folk er ikke klar over, hvad disse våbensystemer er i stand til at gøre«, sagde han i dag. »USA marcherer mod atomkrig.«

Torsdag tweetede præsident Trump, at »Vore relationer med Rusland befinder sig på det farligste lavpunkt nogensinde. Det kan I takke Kongressen for ...« Og, på én af sine to underskriftserklæringer på denne lov sagde præsidenten, »De, der skabte vor Forfatning, lagde udenrigsanliggender i hænderne på præsidenten. Denne lov vil vise det viselige i dette valg ... Jeg opbyggede et virkelig storslået selskab til en værdi af mange milliarder dollars. Det er en stor del af årsagen til, at jeg blev valgt. Som præsident kan jeg indgå langt bedre aftaler med fremmede lande, end Kongressen kan«. Lyndon LaRouche erklærede sig hjerteligt enig i alle disse udtalelser.

Ingen af vore kontrollerede medier har fundet det umagen værd at rapportere, at præsident Trumps underskrivelseserklæring sagde, at de vigtigste dele af denne lov er forfatningsstridige, som de vitterligt også er, hovedsagligt af de ovenstående årsager, han angav – og sagde, at han ikke ville håndhæve dem. Det er nu op til det amerikanske folk at give ham den nødvendige støtte til at besejre opstanden imod ham og forhindre en umiddelbar atomkrig, der ellers vil blive tilfældet.

Nogle ukloge russiske ledere – men ikke præsident Putin – er tilsyneladende uvidende om, hvad det er, der virkelig foregår i dette land, og kommer med krigeriske udtalelser, der på behørig vis opsnappes og gentages i britiskkontrollerede amerikanske medier, af åbenlyse grunde. Præsident Putins talsmand, Dmitry Peskov, nægtede at kommentere et uklogt opslag på Facebook af premierminister Medvedev. Præsident Putin selv har begrænset sin respons på udtalelsen til at sige, at der på nuværende tidspunkt ikke er grund til, at Rusland skulle introducere yderligere modforholdsregler mod USA.

De selvsamme, kontrollerede kongresmedlemmer, der var ansvarlige for vanviddet med »sanktionerne«, går nu frem med endnu mere ekstreme krigsprovokationer – bedst som man troede, det var umuligt! I går rapporterede »*Politico*«, at den version af National Defense Authorization Act (NDAA), der allerede er blevet vedtaget i Repræsentanternes Hus, såvel som den, der er under overvejelse i Senatet, rent faktisk ville tvinge Pentagon til at krænke INF-traktaten (Intermediate-Range Nuclear Forces Treaty), der blev forhandlet igennem af præsident Reagan og Sovjetunionens generalsekretær Gorbatsjov i 1987!

Samtidig opfanger vore aktivister signaler om et voksende oprør blandt amerikanerne, som under en massestrejke. Vi må forene dem omkring Lyndon LaRouches »Fire Nye Love« fra 10. juni, 2014.

Foto: Den russiske præsident Putin omgivet af ledende russiske generaler under den Store Flådeparade i Skt. Petersborg, 30. juli, 2017. (photo Russian MOD / eng.mil.ru)

USA's Kongres angriber nu INF-traktaten

3. aug., 2017 – Næste fase af det forræderiske angreb fra Kongressens side mod amerikansk-russiske relationer bliver INF-traktaten (Intermediate-Range Nuclear Forces Treaty), baseret for den foreløbigt ubeviste påstand om, at Rusland krænker traktaten gennem at teste og deployere et jordlanceret krydsermissil, der falder inden for den forbudte rækkevidde af 500 til 5.000 km. Loven om forsvarsbudgettet for 2018, der er blevet vedtaget i Repræsentanternes Hus og er under

overvejelse i Senatet, beordrer Forsvarsministeriet til at påbegynde udviklingen af et jordbaseret krydsermissil, der krænker traktaten. Det ville kræve, at præsidenten afgør, hvorvidt Rusland har, eller ikke har, indledt aktiviteter, der ikke overholder traktaten, og hvis en sådan afgørelse falder, ville det bestemme, at USA ikke længere er bundet af traktatens begrænsninger. Det Hvide Hus har allerede angrebet denne bestemmelse i Husets lov, i en erklæring af 12. juli, fordi den »på en måde, der ikke hjælper, binder administrationen til et specifikt missilsystem, der ville begrænse de potentielle muligheder for militær respons«, og den »ville også vække bekymring blandt NATO-allierede og kunne fratage administrationen den fornødne fleksibilitet til at foretage vurderinger om timingen og arten af at påkalde vore juridiske midler under traktaten«.

Administrationen er imidlertid ikke de eneste, der er bekymret over bestemmelserne om INF-traktaten. »Nu, som før, så har kort- og mellemdistanceatommissiler ingen afskrækkende værdi, alt imens de gør det mere sandsynligt, at fejlslutninger fører til det utænkelige«, sagde senator Patrick Leahy (D-Vt.), der stemte for ratificeringen af traktaten i 1988, i en udtalelse til *Politico*. Andre eksperter, *Politico* har konsulteret, påpegede dens åbenlyse forfatningsstridighed. »Den går ud over Kongressens magtbeføjelser«, sagde Mallory Stewart, der var assisterende vice-udenrigssekretær i Afdeling for Våbenkontrol, Verifikation og Overholdelse frem til tidligere i år. »Den ignorerer den magts deling, som har været anerkendt, siden vor Forfatnings skabelse.«

General Paul Selva, næstformand for generalstabscheferne og normalt en høg mht. spørgsmålet om russernes overtrædelser, satte, under en høring i Kongressen i juli måned, spørgsmålstegn ved den militære nytte af sådanne våben. »I betragtning af stedet og deployeringen af det specifikke missil, giver de ingen fordel i Europa«, sagde Selva. Med hensyn til manglen på et sådant våben i USA's arsenal,

fremførte Selva, at USA's militær kan udgøre en risiko for ethvert mål, det behøver, ved hjælp af fly- og skibslancerede krydsermissiler, der ikke er omfattet af INF-traktaten.

Foto: USA's præsident Ronald Reagan og Sovjetunionens generalsekretær Mikhail Gorbatsjov giver hinanden hånden efter ratificeringen af INF-traktaten i 1988.

POLITISK ORIENTERING 3.

august, 2017:

Stop kupforsøget imod Trump – data viser, at anklager imod Rusland var plantede beviser. Se også 2. del her.

Med Schiller Instituttets formand Tom Gillesberg.

»... Vi har netop haft den amerikanske Kongres, Repræsentanternes Hus, Senatet, som har vedtaget en ny lov, som er totalt ulovlig, kan man sige, bryder forfatningen på en hel masse punkter, men som blev vedtaget i Senatet med stemmerne 98 mod 2, og i Repræsentanternes Hus, 419 mod 3; så vi snakker ikke bare om, at her er et veto-sikkert flertal; vi snakker om, at meget få folk turde stemme imod; og denne lov gik grundlæggende ud på, at man sagde, præsident Trump ikke må have lov til at forbedre relationerne med Rusland, tværtimod, så skal han pålægge Rusland nye sanktioner; og iflg. den

amerikanske forfatning er udenrigspolitik noget, der hører ind under præsidenten, det hører ikke under Repræsentanternes Hus; Senatet skal godkende ligesom ministre, præsidenten skal rådføre sig med dem, men grundlæggende set er det præsidenten, der fastlægger udenrigspolitikken. Og her vedtog de så, at der skal nye sanktioner; USA må aldrig nogensinde godkende, med mindre Kongressen beslutter sig for det, at Krim faktisk tilhører Rusland; man må ikke lempe sanktionerne, man skal fastholde de sanktioner, Obama skyndte sig at få igennem, inden han blev fjernet som præsident, så at sige, mere eller mindre til evig tid, med mindre Kongressen beslutter, at de skal fjernes. Og så var der lige nogen sanktioner mod Iran og Nordkorea ... Det her skete for en uge siden, og Trump underskrev så i går denne lov, men lavede samtidig en udtalelse som præsident, hvor han sagde, jeg skriver under på denne lov af hensyn til den nationale samhørighed; men jeg kommer ikke til at gennemføre de dele af loven, som er forfatningsstridige. ...«

Se også 2. del:

Lydfil:

https://soundcloud.com/si_dk/stop-kupforsoget-imod-trump-data-viser-at-anklager-imod-rusland-var-plantede-beviser

Afslør den britiske bluff:

De er bankerot, og de lyver om Trump og Russia-gate

Leder fra LaRouche PAC, 2. august, 2017 – Fra Seattle til Greenwich, fra Frankrig til Spanien banker den internationale LaRouche-bevægelse løs på Det britiske Imperiums plan om at vælte Trump-regeringen, en plan, hvis præmisser udelukkende er den Store Løgn, at den russiske præsident Vladimir Putin hackede DNC-computere for at det amerikanske præsidentvalg i 2016 skulle vindes af Trump.

Denne mobilisering rammer virkelig hårdt, men den må nu optrappes med en forkortet tidsramme, før Det britiske Imperium lykkes med deres kupforsøg, hvilket ville bringe verden til randen af atomkrig. Vi befinder os i en position, hvor vi kan bryde situationen op på vid gab, med hjælp fra VIPS-memoet, fordi flertallet af den amerikanske befolkning ikke køber hele eventyret om Ruslands rolle, og heller ikke fremstødet for konfrontation og krig med Rusland og Kina. De har ikke en klar idé om, hvilke politikker, der *bør* vedtages – det er en opdragelses- og uddannelsesopgave, der ligeledes tilfalder os – men de ved, at hele anti-Trump medietumulten lugter ekstremt dårligt.

Den britiske bluff må afsløres; hverken det amerikanske folk eller præsident Trump bør fortsætte med at spille efter deres spils riggede regler. Deres imperium er gennemgribende bankerot og tigger og beder om at blive begravet af FDR's Glass/Steagall-politik og etableringen af et kreditsystem efter Hamiltons principper, og som opkobler de amerikanske kontinenter og Europa til Kinas Bælte og Vej Initiativ.

I dag bemærkede Helga Zepp-LaRouche, at præsident Trump kunne udmanøvrere hele spilleindsatsen omkring hele Kongressens bissen hen imod sanktioner mod Rusland, Iran og Nordkorea – en lov, der desværre i dag blev underskrevet og sat i kraft [af

præsidenten], selv om det skete med en medfølgende erklæring fra præsidenten, der korrekt karakteriserer loven som forfatningsstridig – gennem nye, uventede initiativer, såsom at indkalde til et hastetopmøde med Putin for i fællesskab at adressere fælles interesser mht. økonomien, terrorisme, narkohandlen osv.

I mellemtiden raser der en særdeles synlig politisk kamp i og omkring Trump-administrationen i Washington. Vicepræsident Mike Pence er på turne i nationerne på Balkan for at promovere konflikt med Rusland, hvor han synker helt ned til sådanne absurde dybder som til at karakterisere Montenegro (befolkning 600.000) som »en inspiration for verden« for at gå op imod Rusland og tilslutte sig NATO. Samtidig sagde udenrigsminister Rex Tillerson til pressen, at han og den russiske udenrigsminister Lavrov »forsøger at finde veje til at bringe denne relation tilbage, tættere på hinanden«, og at »vi arbejder tæt sammen med Rusland og andre parter« i kampen mod terrorisme i Syrien.

Hvad det bliver til – krig eller fred, depression eller udvikling – ligger i vid udstrækning i vore hænder.

Foto: LaRouche PAC mobiliserer på en travl gade i Houston, Texas. Dagen igennem standser mange bilister for at diskutere.

Tillerson på kurs mod samarbejde med Rusland og Kina

2. august, 2017 – På trods af Kongressens vedtagelse af sanktioner og andre stressfaktorer, skitserede den amerikanske

udenrigsminister Rex Tillerson Trump-administrationens forpligtende engagement til at fortsætte samarbejde, hvor det er muligt, og arbejde for at forebygge konflikter, hvor det er nødvendigt, sammen med Rusland og Kina i takt med, at landene konfronterer et »omdrejningspunkt« i historien.

Tillerson mødtes med journalister i Udenrigsministeriet i går aftes for at opdatere og forklare Trump-administrationens udenrigspolitik. Han sagde, at, ser man 50 år tilbage i tiden, så har der fundet et betydningsfuldt skifte sted på det tidspunkt, hvor den europæiske kommunisme kollapsede, og at vi nu står over for et »omdrejningspunkt« som følge af den dramatiske ekspansion af Kinas rolle i verden. Han bekræftede administrationens forpligtelse over for »at gøre Amerika stort igen«, men understregede, at, når Trump siger »Amerika først«, så mener han ikke »kun Amerika«. Tillerson understregede, at, på trods af vanskeligheder og uenigheder, så er administrationen forpligtet over for gensidigt fordelagtige og fredelige løsninger af disse vanskeligheder.

Tillerson sagde, at kampen mod terrorisme er »et område af gensidig interesse« og sagde til reportere, »Vi er forpligtet over for stabilitet i Syrien i kølvandet på kampen for at besejre ISIS« og tilføjede, at USA var for »et forenet, ikke delt, Syrien«, såvel som udarbejdelsen af en ny forfatning, frie og fair valg og et nyt, politisk lederskab.

Han sagde, at både USA og Rusland er forpligtet over for at bekæmpe ISIS og dets allierede og over for den fremtidige stabilitet i Syrien. Han sagde, at administrationen finder Ruslands støtte til en fortsættelse på ubestemt tid af Bashar Assads syriske regering »uacceptabel«, og at iranske styrker skal forlade syrisk territorium, »og det er fortsat vores holdning, at Assad-regimet ikke har nogen rolle at spille i den fremtidige regering af Syrien«. Han forklarede, »Vi er åbne over for denne rækkefølge, så længe dette er, hvad slutresultatet bliver«. »Igen, så arbejder vi sammen med Rusland og andre parter for at se, om vi kan komme overens om

en vej frem for, hvordan Syrien kan stabiliseres, i verden efter ISIS, skabe zoner med stabilitet og linjer for dekonfliktion, der vil holde, og dernæst skabe betingelser for, at den politiske proces kan udvikle sig i Genève.« Han sagde, at skabelsen af en deeskaleringszone i den sydvestlige del af Syrien, skabt af Rusland, USA og Jordan, var »en lille målestok for succes«, der bør kopieres i hele Syrien.

Om Kina sagde Tillerson: »Hvordan skal vi definere denne relation [med Kina], og hvordan sikrer vi, at økonomisk fremgang til begge landes, og verdens, fordel kan fortsætte, og at dér, hvor vi er uenige – for vi vil være uenige, vi er uenige – at vi vil tackle disse uoverensstemmelser på en måde, der ikke fører til åben konflikt?

Vi afprøver denne relation gennem ting som situationen i Nordkorea«, sagde han. »Kan vi arbejde sammen for at adressere denne globale trussel, hvor vi har et fælles mål? Og dér, hvor vi er uenige – i det Sydkinesiske Hav, og vi har nogle handelsuoverensstemmelser, der må adresseres – kan vi da arbejde os igennem disse uoverensstemmelser på en måde, der ikke fører til åben konflikt og finde de nødvendige løsninger, der tjener os begge?«

Tillerson gik videre med at diskutere det spændte forhold med Rusland over Ukraine, forpligtelser over for NATO, Mellemøsten, cyber-sikkerhed, Iran, uenigheden mellem de Forenede Arabiske Emirater og Qatar, narkokartellerne og de interne vanskeligheder i Trump-administrationen. I hvert tilfælde understregede han at arbejde hen imod samarbejde om vore fælles mål og at forhindre konflikt, både med vore »allierede og partnere« og »vore modstandere«.

Foto: USA's udenrigsminister Rex Tillerson taler til reportere i Udenrigsministeriets Presseafdeling i Washington, D.C., 1. august, 2017

Trump underskriver sanktioner, men advarer Kongressen om forfatningsstridighed

2. august, 2017 – I dag underskrev præsident Donald Trump H.R. 3363, »Loven om imødegåelse af Amerikas modstandere gennem sanktioner«, og satte således loven i kraft. Han udstedte en erklæring sammen med underskrivelsen af loven, hvori han sagde, at den »inkluderede flere klart forfatningsstridige bestemmelser«. Disse omfatter:

Krænkelse af »præsidentens eksklusive, forfatningsmæssige myndighed til at anerkende fremmede regeringer, inkl. deres territoriale grænser;«

At gøre det muligt for Kongressen at ændre loven uden at gå igennem de forfatningsmæssige foreskrevne procedurer;

Instruere ansatte i den udøvende gren til at »tage visse diplomatiske initiativer« uden bemyndigelse fra præsidenten; og

At forhindre præsidenten, i visse tilfælde, i at modtage ambassadører iflg. bestemmelserne i Forfatningens Artikel II, afsnit 3.

Trump lovede, »Min administration vil omhyggeligt og respektfuldt overveje den indstilling, som Kongressen giver udtryk for ... og vil gennemføre den på en måde, der er i overensstemmelse med præsidentens forfatningsmæssige myndighed til at udøve udenrigsrelationer«. Han afsluttede dernæst med

denne formaning: »Min administration forventer i særdeleshed, at Kongressen afstår fra at bruge denne fejlbehæftede lov til at hindre vort vigtige arbejde med europæiske allierede for at løse konflikten i Ukraine, og fra at bruge den til at hindre vore bestræbelser på at adressere alle utilsigtede konsekvenser, den måtte have for amerikanske foretagender, vore venner eller allierede.«

I en separat, mere personlig erklæring sagde Trump: »De, der skabte vor Forfatning, lagde udenrigsanliggender i hænderne på præsidenten. Denne lov vil underbygge visdommen i dette valg.«

Krigsfaren intensiveres – Vi må »gå til den som død og helvede« for at afsløre og tilintetgøre Russia-gate

Leder fra LaRouche PAC, 1. august, 2017 – Krigspartiet i USA eskalere til feberhede for krig, ikke alene med Rusland, men nu også med Kina. Alt imens medierne og Kongressen fortsætter med at finde på nye påskud for at angribe Trump for at underminere hans bestræbelser på at opbygge konstruktive relationer med Putin og Xi Jinping, har briterne og deres aktører i USA smidt enhver foregiven fornuft over bord og kræver forberedelse til en atomar verdenskrig.

Udenrigsminister Tillerson trak frontlinjerne op i en pressebriefing i Udenrigsministeriet i dag. Forespurgt om de nye sanktioner mod Rusland, der med overvældende flertal blev

vedtaget i Kongressen, var Tillerson direkte: »Jeg mener, det amerikanske folk ønsker, at de to mest magtfulde atommagter i verden skal have bedre relationer ... Hverken præsidenten eller jeg er glad for den måde, hvorpå Kongressen behandlede loven om sanktionerne, men vi kan ikke lade det slå os af kursen med at forsøge at genoprette relationerne.«

Nogle folk i administrationen fattede ikke budskabet – eller er ude på at ødelægge det. Vicepræsident Mike Pence, der mandag talte på en pressekonference i Estland med de tre præsidenter fra de baltiske stater, talte med den koldeste af koldkrigsretorik: »Et stærkt og forenet NATO er mere nødvendigt i dag end på noget andet tidspunkt, siden kommunismens kollaps for et kvart århundrede siden, og der er ingen større, overhængende fare i de baltiske stater end genfærdet af aggression fra jeres uforudsigelige nabo mod øst.« I Georgien i dag hævdede Pence, at Rusland havde besat en femtedel af georgisk territorium (med henvisning til Abkhasien og Sydossetien), og sagde dernæst: »Vi står her i dag i svælget – på frontlinjen for frihed, en frontlinje, som russisk aggression har overskredet for næsten et årti siden.«

Den samme form for slutspilskonfrontation lanceres af Kongressen imod Kina og går direkte efter struben med Trumps bestræbelser på at bringe USA og Kina sammen omkring Silkevejsprocessen. Senator Lindsey Graham (R-NC), der talte på NBC her til morgen, sagde, at »Der er en militær mulighed for at ødelægge Nordkoreas [atom]program, og selve Nordkorea. Hvis der kommer en krig for at stoppe [Kim Jong-un], bliver det dérovre. Hvis tusinder skal dø, vil de dø dér, de vil ikke dø her.« Han hævdede, præsident Trump var enig og refererede til Trump, der har sagt, at Kina kunne stoppe Nordkoreas atomprogram, men ikke gjorde nok.

For ikke at blive overgået i det britiske »del og hersk« imperievanvid, sendte senator Chuck Schumer (D-NY) et brev til præsidenten med krav om suspendering af »alle kinesiske organisationers fusioner og opkøb i USA«. Husk, at Trump meget

viseligt inviterede Kina til at bringe sit Bælte og Vej-infrastrukturudviklingsprogram til USA for at være med til at genoprette nationens ødelagte infrastruktur og industrikapacitet. Schumer rasede: »Det er min vurdering, at Kina ikke vil afskrække Nordkorea, med mindre USA udøver større økonomisk pres på Kina. USA må sende et klart budskab til Kinas regering.«

Også her var Tillerson i dag fornuftens stemme imod krigspartiet: »Vi bebrejder bestemt ikke kineserne for situationen i Nordkorea«, sagde han. »Det er kun nordkoreanerne, der bærer skylden for denne situation. Vi forsøger at formidle til nordkoreanerne: Vi er ikke jeres fjender, vi er ikke en trussel mod jer. Men I præsenterer en uacceptabel trussel mod os, og vi må respondere. Vi håber, de på et tidspunkt vil begynde at forstå dette, og så ville vi gerne sætte os og få en dialog med dem om den fremtid, som vil give dem den sikkerhed, de søger, og den fremtidige, økonomiske fremgang for Nordkorea.«

Det må understreges, at hele russofobien hviler på den nu miskrediterede myte, »Rusland stjal valget«, der var fuldstændigt opdigtet af britisk efterretning og deres kollaboratører i det korrupte Obama-efterretningssamfund. LaRouche-bevægelsen er nu totalt mobiliseret internt i USA og i hele verden, til at cirkulere juli-rapporten til præsidenten fra *Veteran Intelligence Professionals for Sanity* (VIPS), der på afgørende vis beviser, at russerne aldeles ikke gjorde det, men at vrede Demokrater lakkede de famøse DNC-e-mails til WikiLeaks med det formål at afsløre det Demokratiske Partis lederskabs interne beslutning om at forhindre Bernie Sanders i at vinde partiets nominering over krigspartiets aktiv, Hillary Clinton. Briterne stjal det Demokratiske primærvalg fra Bernie Sanders, og lagde dernæst skylden på Rusland med det formål at stoppe Donald Trump i november-valget. De mislykkedes i deres bestræbelse, men forsøger stadig i dag at bringe hans præsidentskab til fald.

En særlig anklager må udpeges for at bringe disse forbrydere for en domstol, før USA ødelægger sig selv, og verden, i en ny krig.

Russerne har udvist forsigtighed mht. at skelne mellem de ulovlige og farlige sanktioner, som Kongressen har vedtaget, og så præsidentens egne handlinger. Men Trump har meget lidt tid til at tage handskerne af og afsløre Russia-gate-forræderiet imod præsidenten.

Som Helga Zepp-LaRouche har sagt, »Gå til den som død og helvede« for at fremtvinge en komplet efterforskning af de forbrydelser, der afsløres i VIPS-rapporten, som er genoptrykt i EIR af 28. juli – se www.larouchepub.com/other/2017/4430_vips_expose_rus-gate.html

Foto: En militærparade afholdes for at fejre 90-års jubilæet for oprettelsen af Kinas Folkets Befrielseshær (PLA) på militærbasen i Zhurihe i det nordlige Kinas Indre Mongoliet Autonome Region, 30. juli, 2017. (eng.chinamil.com.cn/Photo by Fan Jianghua)

**USA's vicepræsident Pence
promoverer den politiske
linje
om russisk trussel i Baltikum**

og Georgien

Tirsdag, den 1. august, 2017 – USA's vicepræsident Mike Pence bruger sin turne til de baltiske stater og Georgien til at promovere den angloamerikanske krigsdagsorden mod Rusland. »Et stærkt og forenet NATO er mere nødvendigt i dag end på noget andet tidspunkt, siden kommunismen kollapsede for et kvart århundrede siden, og der er ingen større, overhængende fare i de baltiske stater end faren for aggression fra jeres uforudsigelige nabo mod øst«, erklærede Pence på en nyhedskonference i Tallinn i går med de tre, baltiske præsidenter. »Under præsident Donald Trump står USA solidt bag vores løfte om gensidigt forsvar i artikel 5. Et angreb mod én af os, er et angreb mod alle.« Pence lovede, at præsident Trump snart ville underskrive loven om sanktioner mod Iran/Rusland. De tre baltiske stater hilste Pencens bemærkninger velkommen og opfordrede til, at amerikanske Patriot-batterier blev deployeret i deres lande, og også til yderligere NATO-flypatruljering af deres luftrum.

Pence fortsatte med at udbrede linjen med den russiske trussel i Georgien i dag. »Amerika står sammen med Georgien«, sagde Pence på en fælles pressekonference med premierminister Giorgi Kvirikashvili. »Rusland besætter fortsat i dag en femtedel af georgisk territorium«, sagde Pence med henvisning til Abkhasien og Sydossetien. »USA støtter Georgiens suverænitet og territoriale integritet inden for dets internationalt anerkendte grænser«, sagde Pence. »Og under præsident Donald Trump vil USA modsætte sig enhver nations krav på ethvert tidspunkt, som underminerer dette varige princip.«

Pence udtrykte ligeledes støtte til Georgiens eventuelle optagelse i NATO. »Yderligere fremskridt i de mål, som premierministeren har sat, vil bringe Georgien endnu tættere, og NATO endnu tættere til jeres opfattelse, og det vil styrke båndet mellem vore nationer«, sagde han.

Foto: USA's vicepræsident Mike Pence (venstre) og Georgiens premierminister Giorgi Kvirikashvili, Tblisi, 1. august, 2017.